

ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี
สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์

ของ

จุฑามาศ ชื่นจิตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2550

ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี
สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

จุฑามาศ ชื่นจิตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2550

จุฬามาศ ชื่นจิตร. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามปัจจัย ดังนี้คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อการเรียน รายได้ของนิสิตและ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครองและความคาดหวังของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิตและสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 211 คน ซึ่งใช้ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 4 (X_7) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_{14}) บุคลิกภาพ (X_{15}) เจตคติต่อการเรียน (X_{16}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_{19})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_8) รายได้ของนักศึกษา (X_{13}) และ สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต (X_{18})
3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป (X_{12})
4. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต มี 8 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 1 (X_4) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 2 (X_5) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 3 (X_6) อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย (X_{10}) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X_{11})
5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 5 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_{19}) บุคลิกภาพ (X_{15}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต (X_8) สัมพันธภาพ

ระหว่างอาจารย์กับนิสิต (X_{18}) อายุของนิสิต (X_3) สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของลักษณะมุงอนาคตของนิสิตได้ถึงร้อยละ 66.1

6. สมการพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการ ได้ดังนี้

6.1 สมการพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี โดยใช้คะแนนดิบ

$$Y = -1.947 + .828 X_{19} + .495 X_{15} + .285 X_8 - .249 X_{18} + .005 X_3$$

6.2 สมการการพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรีโดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .498 X_{19} + .313 X_{15} + .192 X_8 - .182 X_{18} + .137 X_3$$

FACTORS AFFECTING ON FUTURE ORIENTATION OF UNDERGRADUATE
RECREATION MAJOR STUDENTS FACULTY OF PHYSICAL EDUCATION OF
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
CHUTAMAS CHUENJIT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master of
Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2007

CHUTAMAS CHUENJIT. (2005). *Factors Affecting on Future Orientation of Undergraduate Recreation Major Students , Faculty of Physical Education of Srinakharinwirot University*. Master's Project, M.Ed. (Educational Psychology).
Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University
Project Advisor : Asst.Prof.Dr.Totsaworn Maneesrikum.

The purpose of this research was to study variables related to the future orientation of undergraduate Recreation students Faculty of Physical Education of Srinakharinwirot University ,aimed to determind their plan for the futures based on variable of : personal data , family environment and University Environment.

There were 211 samples undergraduate Recreation Major students Faculty of Physical Education of Srinakharinwirot University. The instruments were the variables related to future orientation questionnaires. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The Results were as follows:

1. There were 7 significant variables of positive correlation among age (X_3) undergraduate students level 4 (X_7) motivated achievements (X_{14}) personality (X_{15}) attitude toward studying (X_{16}) expectation of parents (X_{17}) and relationship between students and friends (X_{19}) future orientation at .01 level.
2. There were 3 significant variables of positive correlation among undergraduate students study achievement (X_8) income/month (X_{13}) and interpersonal relationship between students and teachers (x_{18}) future orientation at .05 level.
3. There was only one significant variable of negative correlation among temporary working (X_{12}) future orientation at .05 level.
4. There were 8 significant variables that have no correlations among male students (X_1) female students (X_2) undergraduate students level 1 (X_4) undergraduate student level 2 (X_5) undergraduate student level 3 (X_6) government / state - enterprise (X_9) self - employed (X_{10}) private – company officer (X_{11})
5. There were 5 significant variables about future orientation at .01 level affected from the most important to the least they were relationship between students and friends (X_{19}) personality (X_{15}) undergraduate students study achievement (X_8) interpersonal relationship between students and teachers (X_{18}) and age (X_3) .These 5 variables could predict a future orientation percentage of 66.1

6. The predicted equation of variables about future orientation of undergraduate recreation major students , Faculty of Physical Education of Srinakharinwirot at .01 level is as follow

6.1 In term of raw scores is :

$$Y = -1.947 + .828 X_{19} + .495 X_{15} + .285 X_8 - .249 X_{18} + .005 X_3$$

6.2 In term of standard scores is :

$$Z = .498 X_{19} + .313 X_{15} + .192 X_8 - .182 X_{18} + .137 X_3$$

ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี
สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์
ของ
จุฑามาศ ชื่นจิตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชา
นันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ จุฑามาศ ชื่นจิตร ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)
วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

ประกาศคุณประการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเมตตาอย่างสูง ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คณะบดีคณะพลศึกษา และ คณาจารย์ในภาควิชาชั้นนันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบใจ นิสิตสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้งานวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณและน้อมระลึกถึงคุณของบิดา ไพศาล – มารดา เรไร ชื่นจิตร ที่ให้ความรัก ความเมตตา คอยช่วยเหลือให้การสนับสนุนการเรียนและทุนทรัพย์ เป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต และขอบคุณสมาชิกทุกคนในครอบครัว ชื่นจิตร พี่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ และทุก ๆ ท่านที่ให้กำลังใจ ความห่วงใยและความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดาของผู้วิจัย ตลอดจนครู อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยและทำให้ผู้วิจัยได้สำเร็จการศึกษา

จุฬามาศ ชื่นจิตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	8
ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต.....	8
ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต.....	10
พัฒนาการของลักษณะมุ่งอนาคต.....	11
ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	13
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	13
งานวิจัยในประเทศ.....	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	15
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	15
งานวิจัยในประเทศ.....	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับลักษณะมุ่งอนาคต.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับลักษณะมุ่งอนาคต.....	18
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	18
งานวิจัยในประเทศ.....	18
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	21

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
2(ต่อ)	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	21
	งานวิจัยในประเทศ.....	21
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	22
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนิสิต.....	27
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนิสิต.....	28
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	28
	งานวิจัยในประเทศ.....	28
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน.....	28
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน.....	29
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	29
	งานวิจัยในประเทศ.....	29
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานันทนาการคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	30
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	36
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	36
	การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	49
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	60
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	60
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
	การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	33

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5(ต่อ) ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	76
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	101

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง.....	54
2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต.....	55
3 ตารางแสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของนิสิต บุคลิกภาพ เจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษา.....	57
4 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของลักษณะมุ่งอนาคตของ นิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการ	58
5 ตารางแสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับ ปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการโดยการวิเคราะห์การถดถอยของพหุคูณ ...	59
6 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	95
7 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	95
8 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนด้านความคิด.....	96
9 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	97
10 ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์.....	98
11 ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน.....	99
12 ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	100

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม จึงมีการมุ่งเน้นการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพทั้งในด้านคุณธรรมจริยธรรม ปัญญา ความสามารถในการประกอบอาชีพ

สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญในการสร้างคุณภาพประชากรตั้งแต่ เยาววัย ด้วยการให้การศึกษามอบให้ความรู้ ความเข้าใจแก่เด็กและเยาวชนให้มีการเจริญเติบโตทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (กระทรวงศึกษาธิการ . 2521 : 10) ประชาชนของประเทศที่กำลังพัฒนาควรจะต้องมีลักษณะมุ่งอนาคตซึ่งมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาประเทศและประเทศที่กำลังพัฒนาจะต้องเห็นความสำคัญของการวางแผนเพื่อประโยชน์ที่จะได้รับในอนาคต (Mischel.1974 : 250)

ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลในการวางแผนและการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้ ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะของการมองสู่ออนาคตข้างหน้าซึ่งเป็นการมองที่ลึกซึ้งกว้างไกลที่จะมีผลไม่เพียงแต่ผู้มองเท่านั้นหากครอบคลุมไปถึงบุคคลอื่นและสังคมมนุษยชาติที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้องด้วย การส่งเสริมและพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตจะช่วยให้บุคคลโดยเฉพาะเยาวชนเกิดแรงจูงใจที่จะแสวงหาคคุณค่าเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความสามารถมองไปในอนาคตมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างสังคมให้ดีขึ้น (จรรจา สุวรรณทัต . 2531: 48)

ลักษณะมุ่งอนาคตทำให้ผู้เรียนแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายได้รับความรู้ที่เปิดกว้างและมองไปข้างหน้าเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกตลอดจนพัฒนาทักษะการคิด ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล พัฒนาทัศนคติที่มีต่ออนาคตช่วยให้ผู้เรียนก้าวไปในอนาคตด้วยความมั่นใจ (เอกวิทย์ ณ ถลาง . 2526: 20)

ดังที่ ประกอบ บุปรัดน์ (2527 :209) กล่าวว่าสถาบันอุดมศึกษาใดที่รู้และเข้าใจวัตถุประสงค์คือนักศึกษาของตนเองสามารถจัดระบบการดำเนินงานตนในทั้งด้านการเรียนการสอน การให้บริการ และการปกครองแล้ว ย่อมมีโอกาสประสบผลสำเร็จได้มากกว่าสถาบันที่มีผู้บริหารปราศจากความเข้าใจนักศึกษา ซึ่งถ้าหากมีการจัดการที่เหมาะสมในทุกด้านก็ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนได้ศึกษาเล่าเรียนตามความสามารถ รักและเข้าใจตนเอง รู้สึกชื่นชมกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว หรืออีกนัยหนึ่งคือ ย่อมจะทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีนั่นเอง

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบกับปัจจุบันดำเนินธุรกิจส่วนตัวโดยมีบุคลากรในองค์กร เป็นนิสิตในระดับ

ปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยระหว่างระยะเวลาการร่วมงานที่ผ่านมาพบว่านิสิตดังกล่าวมีการสอบถามสัมภาษณ์กับผู้วิจัยเกี่ยวกับการวางแผนในเรื่องการประกอบอาชีพและการศึกษา หลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจเบื้องต้นกับนิสิต ระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 115 คน แบ่งเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 25.21 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 37.39 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 32.17 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 5.21 โดยการใช้แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ ท่านมีความมุ่งหวังที่จะทำอะไรหลังจบการศึกษา ” พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ตอบว่า ยังไม่แน่ใจจำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 51.72 ตอบว่าทำงานภาคเอกชนจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 24.13 ตอบว่าทำงานภาครัฐจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 10.34 ตอบว่าประกอบธุรกิจส่วนตัวจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 6.89 และตอบว่า ศึกษาต่อจำนวน 2 คนคิดเป็น ร้อยละ 6.89 นิสิตชั้นปีที่ 2 ตอบว่า ศึกษาต่อจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 25.58 ตอบว่า ยังไม่แน่ใจจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20.93 ตอบว่าทำงานภาคเอกชนจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 18.06 ตอบว่าทำงานภาครัฐจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 18.05 ตอบว่าประกอบธุรกิจส่วนตัวจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 16.35 นิสิตชั้นปีที่ 3 ตอบว่าทำงานภาคเอกชนจำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 37.83 ตอบว่าประกอบธุรกิจส่วนตัวจำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 24.32 ตอบว่า และตอบว่าทำงานภาครัฐจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 16.21 ศึกษาต่อจำนวน 4 คนคิดเป็น ร้อยละ 10.81 นิสิตชั้นปีที่ 4 ตอบว่าทำงานภาคเอกชนจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 50 ตอบว่า ศึกษาต่อจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 33.33 ตอบว่าทำงานภาครัฐจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 16.66

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “ เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น ” พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ตอบว่า ไม่รู้ว่าตนเองชอบอะไร จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 51.72 ตอบว่าต้องการดูแลตนเองให้ได้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 27.58 ตอบว่าเพื่อมีอาชีพมั่นคง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.68 นิสิตชั้นปีที่ 2 ตอบว่า ต้องการดูแลตนเองให้ได้ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 32.55 ตอบว่า ไม่รู้ว่าตนเองชอบอะไร จำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 20.93 ตอบว่าต้องการมีความรู้เพิ่มขึ้นจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20.93 ตอบว่า เพื่อมีอาชีพมั่นคง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 16.27 ตอบว่าทำงานตรงกับสาขาวิชาที่เรียน จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 9.30 นิสิตชั้นปีที่ 3 ตอบว่าต้องการดูแลตนเองให้ได้ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 56.75 ตอบว่าทำงานตรงกับสาขาวิชาที่เรียน จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 16.12 ตอบว่าต้องการมีความรู้เพิ่มขึ้นจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.51 ตอบว่าไม่รู้ว่าตนเองชอบอะไร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 ตอบว่าเพื่อมีอาชีพมั่นคง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 นิสิตชั้นปีที่ 4 ตอบว่า

ต้องการดูแลตนเองให้ได้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ตอบว่าอยากมีความรู้เพิ่มขึ้นจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ตอบว่าเพื่อมีอาชีพมั่นคง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้นพบว่า นิสิตขาดความชัดเจนในการตอบคำถามดังกล่าวแสดงว่านิสิตมีปัญหาในเรื่องของการขาดลักษณะมุ่งอนาคต ดังที่ กนกวรรณ อุ่นใจ (2535 : 37) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึง การมองสู่อนาคตของบุคคลโดยผู้ที่มีลักษณะ มุ่งอนาคตเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกล และตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม แนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคตรู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดได้รอได้ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิตสอดคล้องกับ ผลวิจัยของ เพ็ญแข ประจันปัจฉินิก (2520 : 106) เรื่องลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนไทย มีลักษณะของการ มุ่งอนาคตต่ำ จากผลการวิจัยดังกล่าวพบว่าวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำอันเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง หากประชากรไทยขาดลักษณะมุ่งอนาคตที่เป็นคุณลักษณะสำคัญในการพัฒนาตนเองและพัฒนาประเทศ ซึ่งทำให้ประสิทธิภาพในการพัฒนาด้านอื่น ๆ เกิดผลกระทบไปด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้านี้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องและเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการนิสิตให้มีลักษณะมุ่งอนาคตเพิ่มมากขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 211 คน แบ่งเป็นเพศชาย 132 คน และเพศหญิง 79 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัวของนิสิต
 - 1.1.1 เพศ
 - 1.1.2 อายุ
 - 1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1.4 เจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ
 - 1.1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 1.1.6 บุคลิกภาพ
 - 1.1.7 รายได้ของนิสิต
 - 1.1.8 ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่
 - 1.1.8.1 ชั้นปีที่ 1
 - 1.1.8.2 ชั้นปีที่ 2
 - 1.1.8.3 ชั้นปีที่ 3
 - 1.1.8.4 ชั้นปีที่ 4
 - 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว
 - 1.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
 - 1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มหาวิทยาลัย
 - 1.3.1 สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ลักษณะมุ่งอนาคต** หมายถึง ลักษณะการมองสู่อนาคตของนิสิต ที่สามารถคาดการณ์ ไกล และเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ศึกษาแนวทางแก้ปัญหา วางแผนเพื่อ เป้าหมายอนาคตและปฏิบัติเกี่ยวกับอนาคต เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความสามารถคาดการณ์ได้ไกลถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการกระทำที่เกี่ยวกับการ การศึกษา และการประกอบอาชีพ และการเลือกตัดสินใจกระทำอย่างเหมาะสม

1.2 การศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการ การศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต

1.3 การรู้จักเลือกกระทำและรอคอยผลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการ การศึกษา และการประกอบอาชีพ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบัน เพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

2. ปัจจัยด้านส่วนตัวของนิสิต ได้แก่

2.1 เพศ

2.2 อายุ หมายถึง ระยะเวลานับเป็นปีตั้งแต่ปี พ.ศ. ที่เกิดจนถึงปัจจุบันของนิสิตระดับ ปริญญาตรีสาขาวิชา นันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนิสิตโดยพิจารณา จากผลคะแนนเฉลี่ยสะสมจากภาคเรียนที่ 1 ถึงภาคเรียนปัจจุบัน

2.4 เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนี้

2.4.1 ด้านความคิด ได้แก่ การเห็นคุณค่า ความสำคัญ ประโยชน์ ของการเรียน สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.4.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความภาคภูมิใจความสนใจ ที่มีต่อการเรียน สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.4.3 ด้านแนวโน้มการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมที่แสดงถึงความเอาใจใส่ การตั้งใจเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การศึกษาเพิ่มเติม

2.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาและ การทำงาน มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้เกิดความสำเร็จ เรียบร้อย ถูกต้อง มีความรับผิดชอบใน การศึกษาและการทำงานให้ได้ผลดีมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตน

2.6 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของนิสิตที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดและ พฤติกรรมการแสดงออกเพื่อตอบสนองสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.6.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ หมายถึง นิสิตที่มีบุคลิกภาพรักความก้าวหน้า ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย โกรธง่าย มีความเพียรพยายามและฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน

2.6.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี หมายถึง นิสิตที่มีบุคลิกภาพค่อนข้างเฉื่อยชา ทำงานไปเรื่อย ๆ มีความอดทน รอคอยได้ จิตใจเยือกเย็น ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ

2.7 รายได้ของนิสิต หมายถึง รายได้ประจำของนิสิต อาจได้มาจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้อุปการะ

2.8 ระดับชั้นปีที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่

2.8.1 ชั้นปีที่ 1

2.8.2 ชั้นปีที่ 2

2.8.3 ชั้นปีที่ 3

2.8.4 ชั้นปีที่ 4

3.ปัจจัยด้านครอบครัว

3.1 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

3.1.1 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

3.1.2 ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย

3.1.3 พนักงานบริษัทเอกชน

3.1.4 รับจ้างทั่วไป

3.2 ความคาดหวังของผู้ปกครองหมายถึง ความคิด ความรู้สึกของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อเป้าหมายในอนาคตที่ตั้งไว้สำหรับนิสิต และต้องการให้นิสิตบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

4. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มหาวิทยาลัย

4.1 สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต หมายถึง พฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติต่อนิสิต และพฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติต่ออาจารย์ ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ความสนใจนิสิตของอาจารย์ ความสัมพันธ์ที่ดีทำให้นิสิตเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง การสร้างบรรยากาศแห่งความอบอุ่น

4.1.1 การปฏิบัติของอาจารย์ที่มีต่อนิสิต ได้แก่ การให้ความรักความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น และให้ความเป็นกันเองต่อนิสิต ให้คำปรึกษา แนะนำด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

4.1.2 การปฏิบัติของนิสิตที่มีต่ออาจารย์ ได้แก่ การให้ความเคารพ เชื่อฟัง ปฏิบัติตามคำชี้แนะของอาจารย์ ร่วมกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย การซักถาม การแสดงความคิดเห็น และการขอคำปรึกษาจากอาจารย์เมื่อมีปัญหาในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตและเพื่อนปฏิบัติต่อกันด้านการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันด้านการเรียน การ

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันด้านการเรียน ความหวังใญ่ ไกล่ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

มีด (Mead .1971 : 175) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลในการคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคต

โรบินสัน (กนกวรรณ อุ่นใจ. 2535 :254 ; Robinson . 1971) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตหมายถึง การวางแผนการระยะยาวเกี่ยวกับบุคคล

มิสเชล (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ .2529 : 99 ; Mischel. 1974) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถในการคาดการณ์ไกลและเล็งเห็นความสำคัญของผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถวางแผนการปฏิบัติเพื่อรับผลดีหรือป้องกันผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคตได้

เซกจินเนอร์ (Seginaer . 1991 : 224 - 237) ได้กล่าวถึงลักษณะมุ่งอนาคตโดยการรวบรวมจากนักจิตวิทยาอื่น ๆ ว่าลักษณะมุ่งอนาคตเกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่ไร้เดียงสาของแต่และบุคคลสำหรับพยากรณ์อนาคต ซึ่งประกอบด้วยการวางแผน ความปรารถนา ความหวังและความกลัวเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สำคัญ รวมทั้งจินตนาการในอนาคตของแต่ละบุคคล ความต้องการ ค่านิยมของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวกับการจูงใจด้านอารมณ์และคุณสมบัติด้านสติปัญญา

ทรมอสตอร์ฟ (Pulkkinen , Lea and Ronka , Anna.1994 : 261 ; Citing Trommsdoff.1983) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นการคาดการณ์และประเมินตนเองในอนาคตที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

ดวงเดือน พันธมนาวิน (2524 : 24) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่าเป็นความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดใจรอได้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การรอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคตแทนรางวัลที่เล็กน้อยซึ่งจะได้รับในทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบันของตน การเล็งเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน และอาจเป็นบุคลิกภาพของบุคคลได้

เพ็ญแข ประจณปัจจนิก (2526 : 15) กล่าวว่าลักษณะนิสัยมุ่งอนาคตหมายถึงลักษณะนิสัยที่อดใจรอได้ รู้จักหักห้ามใจตนเอง เพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ความสำเร็จหรือผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ หรือมีคุณค่ามากกว่า

พนิดา สิ้นสุวรรณ (2527 : 8) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตหมายถึงความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่อดใจรอได้ในสภาพการณ์ต่างๆ เพราะเล็งเห็นผลภัยที่จะเกิดตามมาหรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต

จรรยา สุวรรณทัต (2531 : 48) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ลักษณะการมองสู่อนาคตข้างหน้าซึ่งเป็นการมองที่ลึกซึ้ง กว้างไกล ที่ไม่ได้มีผลเพียงแต่ตัวผู้มองเท่านั้น หากครอบคลุมไปถึงบุคคลอื่นและสังคมมนุษยชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย และถือว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งต่อการพัฒนาประเทศ

บุญรับ ศักดิ์มณี (2532 : 16) กล่าวว่า การมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถทางความรู้และการคิด ตลอดจนการรับรู้ถึงสิ่งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตทั้งที่เป็นเวลาใกล้ปัจจุบัน หรือห่างไกลปัจจุบันออกไปทุกที

สมดุลย์ ชาญนวงศ์ (2533 : 51) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตหมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถวางแผนปฏิบัติรับผลดีหรือแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

สุรพงษ์ ชูเดช (2534 : 46) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตและการบังคับตนเองให้อดใจรอได้หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่หรือสำคัญกว่า ที่ตามมาในภายหลัง

กนกวรรณ อุ่นใจ (2535 : 37) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่าหมายถึงเป็นการมองสู่อนาคตของบุคคลโดยผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกล และตัดสินใจเลือกกระทำ

อย่างเหมาะสม แนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดได้รอได้และความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

จักรวาล ภูวนันท์ (2537:38) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่าหมายถึงลักษณะของการมองอนาคตของบุคคล การคาดการณ์ไกล การวางแผน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายในอนาคตและสามารถตัดสินใจเลือกอย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายาม เพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้และอดได้ รอได้เพื่อความสำเร็จในอนาคต

จากความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตที่รวบรวมไว้ข้างต้นสรุปได้ว่าลักษณะมุ่งอนาคตเป็นการมองอนาคตของบุคคลซึ่งผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตนั้นจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกลและวางแผนเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต มีแนวทางการแก้ไขปัญหาและสามารถตัดสินใจเลือกกระทำได้อย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายามและอดได้รอได้ เพื่อความสำเร็จในอนาคต

ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

ไรท์ (Wright. 1975 : 298) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า ผู้ที่มีลักษณะนี้สูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมายและเป็นผู้มีจริยธรรมสูง

โคลเบอร์ก,มิชเชล,ไรท์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม .2520 : 35; อ้างอิงจาก Kohlberg. 1946 ; Mischel. 1975 ; Wright. 1975) กล่าวว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงสามารถระงับหรือชะลอการบำบัดความต้องการต่างๆ ของตนได้ ฉะนั้นผู้มีอนาคตสูง คือ ผู้ที่สามารถปฏิบัติตน คือ ผู้ที่ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย จึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจัดเป็นผู้มีจริยธรรมสูงด้วย

เรย์เนอร์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ.2530 :167 ; อ้างอิงจาก Raynor.1978) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะที่แยกแตกต่างจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคคลใดที่มีลักษณะทั้ง 2 ประการนี้สูง ก็อาจคาดได้ว่าเขาจะมีพลังผลักดันให้กระทำกิจกรรมต่างๆ ในปัจจุบันอย่างขยันขันแข็งที่สุด ถ้าผลงานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว เช่น ขยันเรียนหนังสือในปัจจุบันเพื่อจะได้งานดีมีชีวิตก้าวหน้าและสบายในอนาคต

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม (2520 : 37) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า เป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดี และเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งจะทำให้บุคคลมีความเพียรพยายามต่อสู้อุปสรรคเพื่อความเจริญของตนเองและประเทศชาติ

จรรจา สุวรรณทัต (2532 : 7 - 8) กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นการคำนึงถึงอนาคตแล้วควบคุมพฤติกรรมไปสู่แนวทางนั้นๆ ทำให้บุคคลสามารถปรับวิธีการและเป้าหมาย

ให้ถูกต้องและสัมพันธ์กัน ซึ่งจันทนา นนทิก (2533 : 32 - 33) กล่าวว่าบุคคลที่มีเป้าหมายหรือมีการกำหนดสิ่งที่ต้องการไว้ล่วงหน้าชัดเจนย่อมมีความตั้งใจและใช้ความพยายามอย่างจริงจังในการกระทำพฤติกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายในอนาคตซึ่งเป้าหมายจะมีหน้าที่สำคัญ 2 ประการ ที่เป็นพื้นฐานของแรงจูงใจที่มุ่งตรงไปสู่พฤติกรรม คือ

1. เป้าหมายที่จะกำหนดแนวทางการตัดสินใจว่าควรจะใช้ความพยายามเท่าใดในการทำงานนั้น

2. เป้าหมายมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมต่อการทำงานโดยต้องตระหนักถึงความสำคัญดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่นๆ (2529 : 100) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มุ่งอนาคต และสามารถควบคุมตนเองได้ดังต่อไปนี้

1. สามารถคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของอนาคตและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม

2. หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายในอนาคต

3. รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดได้รอได้อย่างเหมาะสม

4. สามารถให้รางวัลและลงโทษตัวเองเมื่อกระทำไม่เหมาะสม

จากความสำคัญของลักษณะและการมุ่งอนาคตที่รวบรวมไว้ข้างต้นสรุปได้ว่าลักษณะมุ่งอนาคตเป็นคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นพลเมืองดีมีจริยธรรมสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ มีเป้าหมายในชีวิต มีการวางแผนเพื่ออนาคตมีความเพียรพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

พัฒนาการของลักษณะมุ่งอนาคต

เนอร์มี (Nurmi. 1991 : 8) ได้กล่าวถึง หลักพัฒนาการของลักษณะมุ่งอนาคตไว้ 3 ข้อดังนี้

1. ลักษณะมุ่งอนาคตมีพัฒนาการ อยู่ในสิ่งแวดล้อมด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เช่น ความคาดหวังต่างๆ ที่เป็นบรรทัดฐานและเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับอนาคตซึ่งเป็นพื้นฐานของความสนใจต่อการมุ่งอนาคตและการวางแผน

2. ความสนใจการวางแผนและความเชื่อเกี่ยวกับอนาคต เกิดจากการเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น ไม่เฉพาะพ่อแม่ แต่กลุ่มเพื่อนก็มีอิทธิพลต่อความคิดของเด็กในเรื่องการวางแผนสำหรับอนาคต (Kandel & Lesses.1969)

3. ลักษณะมุ่งอนาคตจะดีโดยมีอิทธิพลจิตวิทยาอื่นๆ ประกอบเช่น พัฒนาการด้านสติปัญญา และสังคมนอกจากนี้ เนอร์มี (Nurmi .1991:1 - 59) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตประกอบด้วยกระบวนการทางจิตวิทยา 3 ขั้นตอนดังนี้

3.1 **ขั้นแรงจูงใจ** บุคคลจะตั้งเป้าหมายขั้นต้นโดยเปรียบเทียบจากแรงจูงใจค่านิยมและความคาดหวังในอนาคตของตนเองเป็นพื้นฐานสำหรับเป้าหมายในอนาคต

3.2 **ขั้นวางแผน** บุคคลจะกระทำเพื่อให้เป้าหมายเป็นจริง โดยการวางแผนการทำงานและวิธีการแก้ปัญหาจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อความสำเร็จในอนาคตของตน

3.3 **ขั้นประเมินผล** บุคคลจะประเมินผลถึงความเป็นไปได้ของความสัมฤทธิ์ผลของเป้าหมาย และความสมบูรณ์ของแผนงาน ที่บุคคลวางไว้และตัดสินใจเลือกแนวทาง เพื่อความสำเร็จในอนาคตของตน

จากพัฒนาการของลักษณะมุ่งอนาคตที่รวบรวมไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตนั้นเกิดจาก 2 ปัจจัย คือลักษณะส่วนบุคคล เช่น ความสนใจ ค่านิยม สติปัญญา และ เกิดจากสภาพแวดล้อม เช่น วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในสังคม

ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต

เคย์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม . 2520 : 36 ; Kay.1950) เชื่อว่าบ่อเกิดของลักษณะมุ่งอนาคตนั้นอยู่ที่ลักษณะมั่นคงทางสังคมของบุคคล การที่เด็กจะเรียนรู้ว่าควรอดใจรอนั้น ส่วนมากจะเกิดในครอบครัวฐานะปานกลางและฐานะสูงเท่านั้น เพราะครอบครัวฐานะยากจนย่อมไม่สามารถจะหาสิ่งของให้เด็กตามสัญญาได้มากนัก ทำให้เด็กขาดความเชื่อถือเกี่ยวกับอนาคต นอกจากนั้นการประสบความสำเร็จด้านต่างๆ ในชีวิตก็เป็นสิ่งที่เคย์เชื่อว่าจะช่วยให้บุคคลนั้นมีลักษณะมุ่งอนาคตสูง ทำให้บุคคลเกิดความมานะพยายามในการทำสิ่งต่างๆ เพราะมีความคาดหวังว่าจะทำให้สำเร็จดังที่ประสบมาแล้ว ฉะนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงเกิดการเรียนรู้ทางสังคมนั่นเอง

มิสเชลและคนอื่นๆ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม . 2520: 36; Mischel & others. 1966 ,1974) กล่าวว่า การเลือกที่จะชะลอการบำบัดความต้องการของบุคคลนั้นเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตและการเลียนแบบจากผู้อื่นด้วยนอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับลักษณะอื่นๆ ของบุคคลอีกมาก เช่น ความรับผิดชอบทางสังคม วัฒนธรรมและครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคตนี้จะเพิ่มขึ้นตามอายุ มิสเชล กล่าวว่า ความสามารถที่จะคิดถึงเหตุการณ์ในระยะยาวไปในอนาคตนั้น เป็นคุณสมบัติของผู้ที่มีคุณสมบัติด้านสุขภาพจิตและสติปัญญาสูงด้วย และแม้จะมีความสัมพันธ์กับสติปัญญาแต่ไม่สัมพันธ์กับความสามารถทางวาจา

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม (2520 : 35) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตนี้นักจิตวิทยาพบหลักฐานว่าเป็นด้านหนึ่งของพลังอีโก้ (Ego – strength) ของบุคคลซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่มิมีลักษณะมุ่งอนาคตสูง สามารถระงับหรือชะลอการบำบัดความต้องการต่างๆ ของคนได้

รัตนา ประเสริฐสม (2526 : 37 - 38) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตนี้เป็นด้านหนึ่งของบุคลิกภาพที่พัฒนามาจากการเรียนรู้ การศึกษา และกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งจะพัฒนาอย่าง

ซ้ำๆ ในวัยเด็ก บุคคลบางคนจะอาศัยความสามารถของตนและเวลาในปัจจุบันเป็นรากฐานที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคตได้ โครงสร้างของอนาคต ขึ้นอยู่กับการคิด มีวิธีการหลายวิธีที่ก่อให้เกิดแผนและโครงการระยะยาว การมุ่งอนาคตจะสัมพันธ์กับความจำเป็นที่จะต้องมีความคิดในการวางแผน ความตั้งใจที่จะกระทำและรายละเอียดบางอย่างที่จะทำซึ่งเปลี่ยนไปตามเวลา

สุรพงษ์ ชูเดช (2534:4) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตจะเกิดได้ต้องอาศัยพื้นฐานด้านความคิดและสติปัญญา เนื่องจากบุคคลที่มุ่งอนาคตจะต้องเป็นผู้ที่คาดการณ์ได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต เห็นคุณค่าของสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าสิ่งเล็กน้อย ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและจะต้องเป็นผู้ที่เชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตจะต้องเกิดขึ้นกับตนได้จริง

จากปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคตที่รวบรวมไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตนั้นเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม สภาพแวดล้อมทางสังคม ครอบครัว การศึกษาและลักษณะมุ่งอนาคตยังมีความสัมพันธ์กับอายุ สุขภาพจิตและพื้นฐานการรู้คิดและสติปัญญาอีกด้วย

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไรท์ (Wright.1975:298) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่ปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับกาลเทศะไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมายและมีคุณธรรมจริยธรรมสูงด้วย

โวลค์ (กนกวรรณ อุ่นใจ. 2535:38) อ้างอิงจาก Wolk.1970) ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กผิวดำและผิวขาวกลุ่ม ตัวอย่างเป็นเด็กผิวดำและผิวขาว กลุ่มละ 25 คน มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีอายุระหว่าง 12 ปี 1 เดือน ถึง 14 ปี 1 เดือนมีบิดาหรือผู้ปกครองอยู่ในบ้านและมีระดับสติปัญญาอยู่ระหว่าง 85 -115 พบว่า เด็กผิวดำมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวขาว เด็กผิวดำมองอนาคตในระยะสั้นกว่าเด็กผิวขาว เด็กผิวดำมีวิธีการจัดการเพื่อนำไปสู่ความคาดหวังในอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวขาว เด็กผิวดำมีความคาดหวังเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวขาว

แลมม์ ชมิทท์ และทอมสโตรฟ (Lamm,Schmidt & Trommsdorff. 1976) ได้ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตด้านความคาดหวังและกลัวของเด็กชาวเยอรมันตะวันตก จำนวน 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-16 ปี ผลการศึกษาพบว่าเด็กหญิงจะคิดเกี่ยวกับอนาคตมากกว่าเด็กชาย โดยเด็กหญิงจะคาดหวังและกลัวในเรื่องรอบๆตัว เช่น เรื่องครอบครัว ส่วนเด็กชายจะคาดหวังและกลัว เกี่ยวกับเรื่อง การประกอบอาชีพ

มิสเนอร์ (Meissner.1961) ได้ศึกษาความกังวลใจเกี่ยวกับอนาคตของเด็กชายชาวอเมริกันจำนวน 1,278 คน มีอายุ 13-18 ปี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความกังวลเกี่ยวกับโรงเรียนและ

ด้านอาชีพ และความกังวลเกี่ยวกับโรงเรียนจะลดลง เมื่ออายุเพิ่มขึ้น ในขณะที่ความกังวลด้านอาชีพเพิ่มขึ้นตามอายุ

พูล์และคูนี (Poole & Cooney.1987) ได้ศึกษาการมองอนาคตของวัยรุ่นชาวออสเตรเลียจำนวน 440 คน ชาวสิงคโปร์ จำนวน 162 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-15 ปี ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นส่วนมากจะมองอนาคตด้านการงาน การศึกษา และด้านครอบครัว และวัยรุ่นที่ระดับชั้นทางสังคมสูงจะสนใจในการศึกษาและการท่องเที่ยวมากกว่า แต่มีความสนใจด้านการงานน้อย เมื่อเทียบกับวัยรุ่นที่มีระดับชั้นทางสังคมต่ำ

งานวิจัยในประเทศ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิก (2520 : 102 - 109) ได้ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและนิติตทั้งชายและหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,3,5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 ซึ่งมีอายุระหว่าง 11 – 25 ปี และมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสามระดับ จำนวน 1,400 คน พบว่า

1. ลักษณะมุ่งอนาคตแปรปรวนไปตามลักษณะทางสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และสถานที่เกิด โดยผู้หญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ชาย ผู้ที่มีอายุน้อย จะมีลักษณะมุ่งอนาคตมากกว่าผู้ที่มีอายุมาก โดยนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตสูงสุด ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยมุ่งอนาคตต่ำที่สุด และนักเรียนที่เกิดในกรุงเทพมหานครมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่านักเรียนที่เกิดต่างจังหวัด

2. ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ คือ การเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบใช้เหตุผล และแบบลงโทษทางจิต

3. ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับจริยธรรม พนิดา สิ้นสุวรรณ (2527: 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษาเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบบรรยายและนักเรียนชายหญิงที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตไม่แตกต่างกัน

กนกวรรณ อุ่นใจ (2537 : 37) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จักรวาล ภูวพันธ์ (2537 : 72 - 75) ได้ศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อลักษณะ มุ่งอนาคต ของนักเรียนสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานครจำนวน 24 คน ผล การศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ ปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปิยาภรณ์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : 63 - 73) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะ มุ่งอนาคตของนักศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร จำนวน 960 คน ผลการศึกษาพบตัวแปรด้านทัศนคติต่อการเรียน บุคลิกภาพ อายุ รายได้ และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรที่ สามารถพยากรณ์ลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาได้ บุคลิกภาพ อายุ รายได้ และอาชีพ ซึ่งสามารถ พยากรณ์ลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มาลี วิทยารัตน์ (2540 : 70 - 75) ได้ศึกษาผลของการฝึกการมุ่งอนาคตแก่เด็กในสถาน สงเคราะห์บ้านบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 126 คน มีอายุระหว่าง 9-18 ปี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกมุ่งอนาคต มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก และในกลุ่มที่มี ลักษณะมุ่งอนาคตสูงขึ้นนั้นพบว่ากลุ่มวัยรุ่นตอนกลางมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่ากลุ่มวัยเด็กตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.1.1 เอกสารเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศกับลักษณะมุ่งอนาคต

วัยรุ่นเป็นวัยที่สำคัญของช่วงชีวิต เพราะเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายและจิตใจ เช่นการเปลี่ยนแปลง ด้านขนาด น้ำหนักของร่างกาย การเปลี่ยนแปลง ความสนใจ ความไม่มั่นใจในตนเอง ในช่วงนี้วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงจะเริ่มวางแผนเกี่ยวกับอนาคตของ ตนเองในด้านการศึกษาและอาชีพ

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 :122) กล่าวว่าเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น วัยรุ่นชายและหญิง เริ่มมีความสนใจในอาชีพและมีการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต วัยรุ่นหญิงจะวางแผนเกี่ยวกับ อาชีพน้อยกว่าวัยรุ่นชาย เพราะคิดว่าหลังจากแต่งงานมีครอบครัวแล้ว วิถีชีวิตความเป็นอยู่อาจ เปลี่ยนไป รวมทั้งอาชีพของตนด้วย ในขณะที่วัยรุ่นชายคิดว่าอาชีพของเขาจะไม่ถูกขัดขวางจากการ แต่งงาน

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศกับลักษณะมุ่งอนาคต

งานวิจัยในต่างประเทศ

มังคส์ (Monks.1968) ได้ศึกษาการมองอนาคตของนักศึกษาชาวดัตช์ จำนวน 1,424 คน มีอายุระหว่าง 14-21 ปี พบว่าวัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องการเรียน การประกอบอาชีพ อนาคตของครอบครัวและที่อยู่อาศัยมาก โดยเด็กชายจะสนใจเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมาก ในขณะที่เด็กหญิงจะสนใจเกี่ยวกับอนาคตของครอบครัวและการแต่งงานมาก

ไรท์และรอส (Wright & Rauste.1977) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอนาคตของวัยรุ่นชาวฟินด์แลนด์ จำนวน 209 คน อายุระหว่าง 17-18 ปี พบว่าเด็กชายสนใจในอนาคตยาวไกลกว่าเด็กหญิง และเด็กหญิงสนใจด้านการประกอบอาชีพมากเมื่อเทียบกับเด็กชาย

เบนท์ลีย์ (Bentley.1983) ได้ศึกษาอนาคตของเยาวชนชาว สก็อต จำนวน 98 คน ชาวสวิส จำนวน 106 คน ที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี พบว่า เด็กชายสนใจในอนาคตยาวไกลกว่าเด็กหญิง

กิลลิส เอ็ลมวูดและฮอดิน (Gillies, Elmwood & Hawtin.1985) ได้ศึกษาความคาดหวังและความกลัวในอนาคตของเยาวชนอังกฤษ จำนวน 1,797 คน ที่มีอายุระหว่าง 11-16 ปี พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังด้านการสร้างความมั่นคงสมบูรณ์และความสุขในชีวิตแต่งงานในอนาคตเด่นชัด เด็กหญิงคาดหวังจะมีความสุขในชีวิตแต่งงานมากกว่าเด็กชาย เด็กชายคาดหวังในความมั่นคงสมบูรณ์มากกว่าเด็กหญิง ส่วนความกลัวด้านการว่างงานจะเพิ่มขึ้นตามอายุ

งานวิจัยในประเทศ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินึก (2520:102) ได้ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 1, 3, 5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 ที่มีอายุระหว่าง 11-25 ปี จำนวน 1,400 คน พบว่าผู้หญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

สรุปจากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น เยาวชนชายหญิง มีลักษณะมุ่งอนาคตแตกต่างกัน โดยเฉพาะ เพศชายนั้นมีการวางแผนในอนาคตยาวไกลกว่าเพศหญิง เพศชายให้ความสำคัญเกี่ยวกับอนาคต ความมั่นคงของชีวิตในขณะที่เพศหญิงให้ความสำคัญเกี่ยวกับอนาคตของครอบครัวและการแต่งงาน แต่ทั้งเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญเกี่ยวกับอนาคตของการศึกษาและอาชีพเหมือนกัน

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับลักษณะมุ่งอนาคต

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1953:110 - 111) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่าเป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม พยายามทำให้ดีกว่าผู้อื่นและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ

เมอร์เรย์ (สมจิต หอไตรรงค์, 2539; อ้างอิงจาก Murray, 1964) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการผลสัมฤทธิ์จากการกระทำสิ่งที่ต้องการควบคุมจัดกระทำหรือจัดระเบียบวัตถุ บุคคลหรือความคิดโดยกระทำสิ่งเหล่านั้นอย่างรวดเร็วและมีความเป็นอิสระมากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ต้องการเอาชนะอุปสรรคและบรรลุมาตรฐานที่ ดีเลิศ ต้องการเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการแข่งขันและต้องการเอาชนะคนอื่น ๆ โดยบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นอัจฉริยะ

นวลละอ อสุภาพผล (2536:30) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งบางครั้งเรียกว่าความต้องการสัมฤทธิ์ผลหมายถึง พลังความต้องการของบุคคลในสิ่งที่ดีเยี่ยม มีความมานะบากบั่น พินฝ่ายอุปสรรคในการทำงาน ต้องการความสำเร็จในการทำงานที่ยากและทำให้ดีกว่าคนอื่น ๆ รู้วิธีแก้ปัญหาจนประสบความสำเร็จอย่างถาวร ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงเป็นผู้ที่ตั้งใจทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพสูง เห็นความสำคัญของงานและคุณภาพของงานมากกว่า ลาภ ยศ สรรเสริญ

ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ดาร์ณี วงษ์อยู่น้อย (2535:73 - 74) ได้สรุปลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้สองพวก คือ

บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร
2. มีทักษะในการจัดระบบงาน
3. มีระดับความทะเยอทะยานสูง
4. ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง
5. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
6. เล็งเห็นการณ์ไกลและมีแผนระยะยาว
7. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับหนึ่ง
8. ต้องการทราบแน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนมีผลเป็นอย่างไร
9. ขยันขันแข็งในการทำงานที่ต้องใช้สมองคิดและงานไม่ซ้ำแบบใคร
10. ชอบทำงานให้สำเร็จตามความพอใจของตน ไม่ชอบให้ใครมาบงการ
11. มีการเลือกทำสิ่งที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับความสามารถ
12. มุ่งที่จะทำกิจกรรมต่างๆให้สำเร็จมากกว่าหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
13. เอาจานที่ทำถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ
14. ทำกิจกรรมต่างๆเพื่อบรรลุมาตรฐานของตนไม่มุงรางวัลหรือชื่อเสียง
15. คิดว่าทุกสิ่งจะสำเร็จด้วยความตั้งใจจริงและการทำงานจริงของตนไม่ใช่เกิดจาก

โอกาสและไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์

บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. มักผลัดวันประกันพรุ่ง
2. มักขาดระบบในการทำงาน
3. ชอบทำงานตามคำสั่งของผู้อื่น
4. ทำงานไม่ค่อยเสร็จตามกำหนด
5. ขาดความตั้งใจจริงในการทำงาน
6. มักไม่ตั้งความคาดหวังให้ผลสำเร็จจากการทำงาน
7. ทำงานจนเพียงพอเพื่อสำเร็จไม่สนคุณค่าของงาน
8. ชอบขอรับความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ หรือบุคคลอื่น
9. ขณะทำงานถ้าถูกรบกวนจะไม่สามารถทำงานต่อไป
10. เชื่อว่าบุญวาสนาจะทำให้งานที่ทำอยู่ประสบความสำเร็จได้
11. มุ่งหวังรางวัลหรือชื่อเสียงมากกว่าความสำเร็จของงาน
12. เมื่อประสบอุปสรรคมักหลีกเลี่ยงไม่กล้าเผชิญอุปสรรคเหล่านั้น

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับลักษณะมุ่งอนาคต

งานวิจัยในต่างประเทศ

ทีฮาน (วิชัย เอียดบัว . 2534 : 42 ; อ้างอิงจาก Teahan .1958) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต การมองโลกในแง่ดี และการมุ่งสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการของนักเรียนชายระดับมัธยมของสหรัฐอเมริกา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมมุ่งสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการสูง เป็นบุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงด้วย

เจสมี่ (เพ็ญจันทร์ สว่างวงศ์ตระกูล.2539:46;อ้างอิงจาก Gjesme .1982) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตกับความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 507 คน ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความสามารถในการแก้ปัญหา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยในประเทศ

วิชัย เอียดบัว (2534:178 - 183) ได้ศึกษาลักษณะจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าครูที่ตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของความรู้ การแสวงหาความรู้และนำความรู้ไปใช้นั้นเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่กล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ต้องการได้รับผลสำเร็จในงาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

หรือปัญหา มีความทะเยอทะยาน เพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ บุคคลจะมีแตกต่างกัน บุคคลบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง หรือต่ำ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับลักษณะมุงอนาคตของบุคคลได้แตกต่างกัน

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องบุคลิกภาพ

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องบุคลิกภาพกับลักษณะมุงอนาคต

ความหมายของบุคลิกภาพ

เบอร์นาร์ด (Bernard .1970 : 110) ได้สรุปความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่าบุคลิกภาพ เป็นภาพรวมทั้งหมดของลักษณะทางกายภาพ พฤติกรรม แนวโน้มการกระทำความสามารถซึ่งอยู่ภายใน และที่แสดงออกให้เห็น

กู๊ด (Good . 1973 : 417) กล่าวว่าบุคลิกภาพ เป็นภาพรวมของพันธุกรรมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ .2530 : 41 ;อ้างอิงจาก Ruch . 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือตัวเราทั้งตัวหรืออวัยวะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ

ดิงมีเยอร์ (นิภา นิธยาน . 2530 : 26 ;อ้างอิงจาก Dinkmeyer . 1965) ได้อธิบายความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพคือสภาวะทุกอย่างอันประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลนับตั้งแต่สภาวะทางกาย อารมณ์ ทักษะ ความสนใจ ความคิดหวัง ลักษณะท่าทาง ความรู้สึก นิสัยความสามารถทางปัญญา ตลอดจนความสำเร็จและครอบคลุมถึงสภาวะที่บุคคลเป็นอยู่ ทั้งในปัจจุบัน รวมทั้งที่หวังจะเป็นในอนาคตด้วย

ลิริชัย ประทีปฉาย (2533 : 3) ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะโดยส่วนรวมของแต่ละบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้ที่พบเห็น

ศรีธรรม ธนะภูมิ (2535 : 14) ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งที่แสดงออกซ้ำ ๆ เพื่อตอบสนองและปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม บุคลิกภาพสังเกตได้จากการแสดงออกของบุคคลนั้น เช่น ความสามารถ ความสนใจ ลักษณะเด่น ค่านิยม ทัศนคติ ภาพพจน์เกี่ยวกับตน และความประพฤติ

นวลละออ สุภาพผล (2537) ได้สรุปไว้ว่า บุคลิกภาพมีความหมายครอบคลุม 2 ประการ คือ

1. เป็นทักษะทางสังคม หรือ ความคล่องตัว เป็นความสามารถในการตอบสนองกับบุคคลต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันไป ซึ่งบุคลิกภาพสามารถฝึกฝนได้
2. เป็นลักษณะที่ติดตัวมาและแสดงออก หรือสร้างความประทับใจให้กับบุคคลอื่นที่สัมผัสด้วย ซึ่งบุคคลที่สัมผัสด้วยจะมีความคิดเห็นต่อบุคคลนั้นในลักษณะต่าง ๆ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 41) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลิกภาพนั้น ประกอบด้วยพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากนั้นเน้นลักษณะทางกายภาพ เช่น ความสูง ต่ำ ลักษณะของเส้นผม ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ ทั้งทางกาย จิตใจและบุคลิกภาพ สำหรับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการพัฒนาการของมนุษย์ก็คือ บุคคลอื่น ๆ รอบ ๆ ตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากมาต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทักษะคติ และพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึงระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจอันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

จากประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบเอและแบบบีนั้น ฟรีดแมน และโรสแมน (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 :14 ;อ้างอิงจาก Fiedman & Roseman .1974) สรุปลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี ได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบเอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคลิกภาพที่มีบุคลิกภาพที่รีบร้อนชอบแข่งขันและก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อย มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความพยายามมากในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบผจญภัยอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว หนีไม่ติดกับการทำงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้รู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบบี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึงบุคคลที่มี บุคลิกภาพไม่รีบร้อน และไม่ก้าวร้าว ลักษณะเรื่อย ๆ เนื่อย ๆ ชอบการพักผ่อนและดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ ไม่ชอบผจญภัยอุปสรรคในการทำงาน และไม่ชอบการทำงานในเวลาอันรีบด่วน

นอกจากนี้มีการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี กับเด็ก พบว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีพฤติกรรมคล้ายคลึงกันกับผู้ใหญ่ที่มีบุคลิกภาพแบบเอ เช่น เด็กและผู้ใหญ่ที่มีบุคลิกภาพแบบเอจะปฏิเสธงานที่ยาก แต่มีความเพียรพยายามในการทำงาน และชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว (Kliewer & Weidner .1987 : 204 ; citing Matthews & Volikin .1981 ; Weider & mattews. 1878 ; Wolf and other .1982)

การวัดบุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี

บุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี มีแบบวัดในปัจจุบัน 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์ 2537 : 14 ; อ้างอิงจาก Fiedman & Roseman .1974) คือ

1. แบบวัดที่ 1 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Strutored Interview : SI) ประกอบด้วยคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอไม่สามารถทนได้ เช่น สถานการณ์ที่ทำให้โกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางกายภาพ

2. แบบวัดที่ 2 มาตรฐานวัดบุคลิกภาพแบบเอ ของแฟรมมิงแฮม (Framingham Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเอง เช่นเดียวกับแบบที่ 1 ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วและการรับรู้ว่ามีความกดดันในการทำงาน

3. แบบวัดที่ 3 แบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey:JAS) ซึ่งอัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล (2531 : 21) และชมพูนุท พงษ์ศิริ (2535 : 8) ได้ปรับปรุงแบบสอบถามด้วยคำถาม 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบปรนัย ได้วิเคราะห์คุณภาพแล้วปรากฏว่า คนที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบนี้สูงจะเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ส่วนผู้ที่ได้คะแนนแบบวัดนี้ต่ำจะเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบี แบบวัดนี้จะวัดความรู้สึกที่มีต่อสถานการณ์ต่าง ๆ

1.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพกับลักษณะมุ่งอนาคต

งานวิจัยในต่างประเทศ

สตรูปและโบลแลนด์ (อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล .2533 : 19 ; อ้างอิงจาก Strube & Boland . 1986) ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียร ในการทำงานของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความเชื่อในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการวิจัยความยากของงานกับความเพียรในการทำงานนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากมากขึ้น บุคคลมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลง แต่มีความเพียรพยายามมากในการทำงานที่มีความยากปานกลาง แต่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบีนั้น ความเชื่อถือในความสำเร็จและความล้มเหลวไม่ต่างกัน และความยากของงานและความเพียรพยายามมีความสัมพันธ์กันทางบวก

ไคลเวอร์ และไวน์เดอร์ (Kleiwer & Weidner .1987 : 204) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะบุคลิกภาพแบบเอและระดับความมุ่งหวัง โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9-12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี พบว่าเด็กทั้งสองกลุ่มได้

ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอจะทำงานสำเร็จมากกว่าและมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงษ์วัฒนามงคล (2533 : 126) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 240 คน เป็นผู้มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ จำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ จำนวน 120 คนโดยศึกษาตัวแปร คือ จิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล และสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537 : 105) ได้ศึกษาวิธีเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 1,2,3 และ 4 จำนวน 316 คน โดยศึกษาตัวแปร คือ ระดับชั้นปี บุคลิกภาพ ทักษะติดต่ออาชีพตำรวจ บรรยากาศในครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีวิธีเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ยกเว้นวิธีเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบบี มีวิธีเผชิญปัญหาแบบยอมยอม

ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์ (2540 : 64) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ๆ วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร จำนวน 960 คน โดยศึกษาตัวแปรคือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพของนักศึกษา ทักษะต่อการเรียน ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอและบี และฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอเป็นนักศึกษาที่ต้องทำงานแข่งกับเวลา รักความก้าวหน้า มีความเพียรพยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงานจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพสรุปว่า บุคลิกภาพแบบเอมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความวิตกกังวลสูงกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบี

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเจตคติต่อการเรียน

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเจตคติต่อการเรียน

ความหมายของเจตคติ

เจตคติ หรือ ทักษะคตินี้ผู้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะ ดังนี้

โบการ์ดัส (Bogadus . 1931 : 62) กล่าวว่า ทักษะคติ คือ แนวโน้มของกิริยาอาการที่เห็นด้วยหรือต่อต้านบางสิ่งบางอย่างของสิ่งแวดล้อม

กู๊ด (Good .1973 : 43) กล่าวว่า ทักษะคติ เป็นความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งอาจเป็นการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ต่อสถานการณ์บางอย่างทั้งบุคคลหรือสิ่งของ

อัลพอร์ต (เชตคัตตี โฆวาสินธุ .2520 :38 ; อ้างอิงจาก Alport .1967) กล่าวว่า ทักษะคติเป็นลักษณะทางจิตใจ ความพร้อม ตลอดจนประสบการณ์ที่จะกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้อง

เชตคัตตี โฆวาสินธุ (2520 :38) กล่าวว่า ทักษะคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเนื่องจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทิศทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) กล่าวว่า ทักษะคติ หมายถึง ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใด ๆ ด้วยการเข้าหา หรือ ถอยออกไป

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2536 : 14) กล่าวว่า ทักษะคติ คือ จิตลักษณะประเภทหนึ่งของบุคคล อยู่ในรูปของความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนี้เกิดจากความรู้สึกเชิงประมาณค่าของบุคคล เกี่ยวกับสิ่งนั้นคือ รู้ว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์หรือมีโทษมากน้อยเพียงใด เมื่อเกิดความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจสิ่งนั้น บุคคลนั้นจะมีความพร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทางที่สอดคล้องกับความชอบหรือไม่ชอบของตนต่อสิ่งนั้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะคติ หมายถึง ความรู้สึก ความพร้อมของบุคคลที่แสดงออกทางอารมณ์ ทางพฤติกรรมในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์

ลักษณะสำคัญของทักษะคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 231) อธิบายลักษณะสำคัญของทักษะคติ ดังนี้

1. ทักษะคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทักษะคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรมกล่าวคือถ้ามีทักษะคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทักษะคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหา โดยถอยหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ
3. ทักษะคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้
4. ทักษะคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทักษะคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทักษะคิตย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

องค์ประกอบของทักษะคติ

เชตคัตตี โฆวาสินธุ (2520 : 40) จำแนกองค์ประกอบทักษะคติ ออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้าเหล่านั้น

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อสิ่งเร้า ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินสิ่งเร้าเห็นว่า พอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลวอย่างไร

3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มน้าวมุ่งเหยิงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งจะเป็นไปในทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 :) จำแนกองค์ประกอบของทัศนคติออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา ซึ่งได้แก่ ความคิด ที่อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งที่แตกต่างกัน

2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก เป็นส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง

3. องค์ประกอบทางด้านการปฏิบัติหรือพฤติกรรม องค์ประกอบนี้ เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

จากเอกสารต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทัศนคติแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบทางด้านความรู้ องค์ประกอบด้านความรู้สึก และแนวโน้มที่จะกระทำหรือปฏิบัติ ซึ่ง แต่ละองค์ประกอบ ต่างมีความสัมพันธ์กัน

ประโยชน์ของทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 4) กล่าวถึงประโยชน์ของทัศนคติ ดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว โดยการจัดรูปหรือระบบสิ่งของต่างๆที่อยู่รอบตัวเรา

2. ช่วยให้มีสภาพภูมิใจในตนเอง โดยบุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่างซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเรา

3. ช่วยในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาโต้ตอบ หรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ส่วนมากจะนำในสิ่งที่พอใจมาให้ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากบุคคลที่มีทัศนคติที่เหมือนกันนั้น มักจะเข้ากันได้ง่าย และบุคคลส่วนมากมักจะมีทัศนคติเหมือนกับบุคคลที่เขาใกล้ชิดสนิทสนมด้วย บุคคลที่มีความสำคัญกับเขา

4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่า ทัศนคตินั้นนำความพอใจ มาให้บุคคลนั้น

อิทธิพลของทัศนคติต่อการเรียนการสอน

ทัศนคติเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อการกระทำในการแสดงพฤติกรรม
ตั้งที่ คณะจารย์คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสวนดุสิต (2519 : 102) กล่าวถึงอิทธิพลของทัศนคติ
ดังนี้

1. อิทธิพลต่อการเรียนการสอน ความรู้สึกและความคิดเห็น ของนักเรียนต่อวิชาต่างๆ ใน
หลักสูตร และต่อตัวครูนั้น มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1.1 ทัศนคติต่อวิชาต่างๆ ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดี คือ ชอบ พอใจ วิชาใด เขาย่อมตั้งใจ
เรียน ขยันเรียน และจะทำงานเกี่ยวกับวิชานั้นเป็นพิเศษ หมั่นฝึกฝนทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ มี
ความสนุกสนานในบทเรียน เข้าใจบทเรียน และมีความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าของวิชานั้นต่อชีวิตประจำวัน

1.2 ทัศนคติต่อครู ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครู เช่น รักและชอบครู นักเรียนจะสนใจต่อ
การสอนของครู ตั้งใจเรียน เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู และการอบรมของครูเป็นอย่างดี
ในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครู นักเรียนจะขาดความสนใจในการเรียน ไม่อยู่ใน
โอวาทของครู การเรียนการสอนจะประสบความล้มเหลว

2. อิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลใด หรือสิ่งใด หรือ
ข้อเสนอแนะใด จะแสดงความคิดเห็นออกมาในทางสนับสนุนเห็นคุณค่า เพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจและ
เห็นด้วย ถ้านักเรียนมีทัศนคติไม่ดี จะแสดงความคิดเห็นในลักษณะคัดค้าน ต่อต้านไม่เห็นด้วยทั้งสิ้น

3. อิทธิพลต่อการเข้าสมาคม บุคคล จะเลือกเข้าสมาคมกับบุคคล หรือกลุ่มคนที่มีทัศนคติ
คล้ายคลึงกับตน หลีกเลียงจากบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตน หลีกเลียงจากบุคคลหรือ
กลุ่มคนที่มีทัศนคติขัดแย้งกัน ทั้งนี้เพื่อการทำกิจกรรมต่างๆ จะได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยประสบ
ผลสำเร็จ เพราะสมาชิกทุกคน มีความรู้สึกหรือความคิดเห็นสอดคล้องกัน

4. อิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ผู้ที่มีทัศนคติดี หรือมีทัศนคติไม่ดี ยอมรับหรือไม่
ยอมรับในสิ่งใด บุคคลใด สถานการณ์ใด อาจรู้ได้จากการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา อาจ
เป็นคำพูด ท่าทาง อากัปกริยา สีหน้า น้ำเสียง ซึ่งจะบอกให้ทราบว่าเป็นพอใจหรือไม่พอใจ สิ่งนั้นหรือ
สถานการณ์นั้น

5. อิทธิพลต่อชีวิตประจำวัน ในวันหนึ่งๆ เราต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ เรา
ได้รับข่าวสารจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การอภิปรายของบุคคลต่างๆ ข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น
ใดๆ ที่ขัดแย้งกับความรู้สึกและความคิดเห็นเราไม่ยอมรับ ทำให้รู้สึกขัดแย้งภายใน

การวัดทัศนคติ

ทัศนคติเป็นเรื่องของจิตใจ ความรู้สึก ตลอดจนอารมณ์ ดังนั้นการวัดทัศนคติโดยตรงจะ
ประสบปัญหามาก เพราะผู้ตอบจะต้องประเมินความรู้สึกของตนเองว่า รู้สึกพอใจหรือไม่พอใจเห็นคุณค่าต่อ

สิ่งนั้นมาน้อยเพียงใด ปัจจุบัน แบบวัดทัศนคติที่นิยมใช้ คือ มาตรวัดทัศนคติเฮอร์สโตน และมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท์

1. มาตรวัดทัศนคติเฮอร์สโตน

เชดสคัตต์ โฆวาสินธุ์ (2522 : 98 - 103) กล่าวว่า การสร้างมาตรวัดทัศนคติเฮอร์สโตน มีลำดับขั้นดังนี้

1. รวบรวมข้อความที่ต้องการวัดทัศนคติให้มาก ให้ครอบคลุมเรื่องที่ต้องการวัด
2. นำข้อความในข้อ 1 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดว่าข้อความอยู่ในมาตราใด ระหว่างค่า 1-11 โดยเริ่มจาก “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” จนไปถึง “เห็นด้วยอย่างยิ่ง”
3. นำผลจากการตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิ มาแจกแจงความถี่และความถี่สะสมของแต่ละข้อความ แล้วนำไปคำนวณหาค่ามาตรวัด ($S = \text{Scale Value}$) และหาค่าความแปรปรวน ($Q\text{-Value}$)
4. นำข้อความที่ได้มาจากข้อ 3 มาเรียงลำดับค่า S จากน้อยไปหามาก และเลือกข้อความที่มีค่า S ตั้งแต่ 1-11 อย่างน้อยช่วงละ 2 ข้อความ ถ้าช่วงใดมีมากกว่า 2 ข้อ ให้เลือกข้อที่มี S น้อยที่สุดเรียงลำดับไว้ประมาณ 20-22 ข้อ นำข้อความเรียงคละกัน ให้ผู้ตอบเลือกว่าเห็นด้วยกับข้อความใดมากที่สุด ถ้ามีประมาณ 20 ข้อความ ให้เลือกตอบ 2 ข้อ ถ้ามีประมาณ 30 ข้อความ ให้เลือกตอบ 3 ข้อ แล้วให้คะแนนตามค่ามาตรวัด S ประจำข้อความนั้น

2. มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท์

วิวัฒน์ชัย อยู่ยืนยง (2521 : 21) ได้กล่าวถึง การวัดทัศนคติว่าทำได้หลายวิธี เช่น

1. การออกแบบสัมภาษณ์ (Server Interview) อาจจะเป็นคำถามประเภทให้เลือกตอบโดยกำหนด คำตอบไว้ให้แล้ว เช่น ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ หรืออาจใช้คำถามประเภทเปิดโอกาส ให้ผู้ตอบตอบได้อย่างอิสระ

2. การแบ่งช่วงสากล (Scaling Technique) หรือการใช้ช่วงการแบ่งการวัดออกตามความคิดเห็นเป็น 5 ช่วง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่แน่ใจ เป็นต้น

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2527: 233) กล่าวถึงการสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท์ไว้ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของทัศนคติที่ต้องการวัด ตามหลักการทั่วไป ในการสร้างข้อความวัดทัศนคติให้ชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด

2. สร้างข้อความวัดทัศนคติซึ่งอาจรวบรวมโดยเอกสาร ตำรา หรือส่งแบบสอบถามปลายเปิดให้กลุ่มตัวอย่างตอบมา นำคำตอบมาสร้างเป็นข้อความวัดทัศนคติให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด และควรมีข้อความที่เป็นบวกและเป็นลบในจำนวนใกล้เคียงกัน

3. กำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับ หรือ 4 ระดับ เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือเริ่มจาก เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย

อย่างยิ่ง ให้คะแนน 5,4,3,2,1 หรือ 4,3,2,1 สำหรับข้อความวัดทัศนคติลักษณะเป็นลบ ให้คะแนนดังนี้ 1,2,3,4,5 หรือ 1,2,3,4

4. นำข้อความวัดทัศนคติไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นำผลมาวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบวัด โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2531 : 19) กล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท ดังนี้

มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท เป็นวิธีวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัยที่ใช้กันมากที่สุด ในการวิจัย เนื่องจากกระบวนการสร้างไม่ซับซ้อน ถ้าดำเนินการสร้างอย่างดีมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท จะมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับมาตรวัดทัศนคติแบบเธอร์สโตน ซึ่งมีกระบวนการสร้างที่ซับซ้อนกว่า ลักษณะของมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท เป็นมาตรประเภทอันตรภาคชั้นที่มีช่วงเท่ากัน (Equal Interval Scale) ประกอบด้วยระดับต่างๆ 5 ระดับ หรือ 4 ระดับ ในแต่ละระดับมีการให้น้ำหนักของคำตอบคะแนน รวมทั้งนับ (Summated Score) จะเป็นพฤติกรรมด้านนั้นๆ ของผู้ที่ถูกวัดต่อสิ่งนั้น

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนิสิต

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนิสิต

แกสตา และคนอื่นๆ (Gazda and Others.1977:10) ได้สรุปผลงานของนักศึกษาลาย ๑ คนที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องบรรยากาศในห้องเรียน ซึ่งมีผู้ศึกษาดังต่อไปนี้ วิทฮอล (Withall.1949) เฟลนเดอร์ส (Frenders.1951) เพอร์กิน (Perkin.1951) วิทฮอลและเลวิส (Withall and Lewis.1963) สรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมของครูเป็นผู้กำหนดที่สำคัญของการสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียน

2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อจิตใจของนักเรียน

3. การปฏิบัติของครูต่อนักเรียนจะมีผลต่อเจตคติของนักเรียนที่มีต่อสังคม และการปฏิบัติของนักเรียนต่อบุคคลอื่น นั่นคือ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เรื่องมนุษยสัมพันธ์นั่นเอง

ครูเป็นผู้ที่ทำให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการ วิธีสอนของครูเป็นการสร้างเสริมความรู้ให้สมบูรณ์เป็นแบบฉบับแก่นักเรียน และเป็นการวางเงื่อนไขว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควรปฏิบัติ ซึ่งเบลเลคได้แบ่งพฤติกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนระหว่างครูและนักเรียนเป็น 2 ประเภท คือ (ชูศรี เอมละออง.2525:23;อ้างอิงมาจาก Bellack.1963)

1. พฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกทางแสดงออกเพื่อสื่อความหมายระหว่างกันโดยการพูด

2. พฤติกรรมที่ไม่ใช่ทางวาจา (Non-Verbal Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนไม่ได้แสดงออกทางวาจา แต่เป็นการแสดงออกทางท่าทาง เช่น การเขียน การพยักหน้า หรือการสั่นศีรษะ เป็นต้น

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2528:83) ได้กล่าวถึงพื้นฐานที่จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนนั้น ได้แก่

1. การยอมรับผู้เรียนในฐานะบุคคล คือการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความจริงใจระหว่างครูและศิษย์ ถ้าบรรยากาศในห้องเรียนมีแต่ความก้าวร้าว แข่งขัน กดดัน เอาัดเอาเปรียบ ย่อมไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาไปในทิศทางที่พึงประสงค์

2. การสื่อสารแบบเปิด การสื่อสารแบบเปิดที่อยู่ในบรรยากาศของการยอมรับเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล อารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม พฤติกรรม แนวคิดของแต่ละบุคคลมีภูมิหลังแตกต่างกัน รวมทั้งการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ บรรยากาศในชั้นเรียนที่ตอบสนอง การปฏิบัติทางด้านความรู้สึก คุณลักษณะ ค่านิยม การเสาะแสวงหาความเป็นตัวเอง จะเกิดขึ้นจากเนื้อหากระบวนการเรียนการสอน ที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าสามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองได้

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนิสิต

งานวิจัยในต่างประเทศ

มาร์แชล (Marshall.1974:773) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่จะช่วยเสริมการเรียนรู้ในด้านการพยาบาลที่เมืองบอสตันปี 1974 พบว่าสิ่งที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านการพยาบาลคืออาจารย์พยาบาลจะต้องเข้าถึงนักศึกษาและยอมรับว่าสัมพันธภาพเป็นส่วนสำคัญที่สุดในการช่วยแก้ปัญหาต่างๆของนักศึกษา ต้องเข้าใจสภาพเศรษฐกิจของนักศึกษาแต่ละคน เข้าใจความต้องการความแตกต่างของนักศึกษา รวมทั้งการปฏิบัติตนต่อนักศึกษาด้วย

งานวิจัยในประเทศ

รัตนา ศิริพาณิชย์ (2531:6) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์รังสิต พบว่านักศึกษามีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนการสอนมากที่สุด คือความรู้สึกแข่งขันในการเรียน วิตกกังวลมากเกี่ยวกับการเรียน รู้สึกว่าแบ่งเวลาไม่ถูกไม่มั่นคงในสภาพการเรียน รองมาคือปัญหาด้านการปรับตัวระหว่างนักศึกษากับเพื่อนคือรู้สึกว่าไม่จริงใจต่อกัน ส่วนปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์มีน้อยที่สุด

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่าพฤติกรรมของครูมีส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศในการเรียนสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิตมีอิทธิพลต่อจิตใจของนิสิตรวมทั้งมีผลต่อเจตคติของนิสิตที่มีต่อสังคมและการปฏิบัติของนิสิตต่อบุคคลอื่น ดังนั้นอาจารย์นอกจากจะต้องมีความรู้ในเรื่องเนื้อหาที่สอนแล้วต้องมีทักษะทางสัมพันธภาพที่ดีด้วย

2.5.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

2.5.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

นิวคอมป์ (1962:79) กล่าวว่ากลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อนิสิตในระดับอุดมศึกษาทั้งด้านทัศนคติ ทักษะ ความสามารถและบุคลิกภาพของนิสิต

ฮิวทลีย์และเกรซ (ประสาน อุพารธรรม.235:25;อ้างอิงมาจาก Wheatley and Grace. 1965) กล่าวว่านักศึกษาอยู่กับกลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งนักศึกษาต้องเปลี่ยนสภาพแวดล้อมและเพื่อนใหม่ นักศึกษาต้องปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

ประกอบ คุปรัตน์ (2525:179) ได้สรุปความสำคัญของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนิสิตไว้ว่าเพื่อนสามารถให้กำลังใจในเรื่องทั่วไปซึ่งไม่สามารถหาได้จากอาจารย์และชั้นเรียน เพื่อนสามารถช่วยเหลือเกื้อหนุนในด้านกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนและวิชาการได้ กลุ่มเพื่อนสามารถช่วยทำให้นิสิตมีความพอใจและมั่นใจในตัวเองยิ่งขึ้น

ผ่องศรี เกียรติเลิศสนา (2526:106) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของเพื่อน หรือกลุ่มเพื่อนที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด จะมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นด้านอาชีพของนักศึกษา

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527:61) กล่าวถึงกลุ่มเพื่อนว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัดทั้งนี้เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษาซึ่งลักษณะกลุ่มจะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

2.5.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เดวิด (David.1971:5789-A) พบว่า นักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นมากมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นน้อย สำหรับกลุ่มที่มีบรรยากาศก้าวร้าว มีความคับข้องใจและมีการขัดแย้งสมาชิกจะมีพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาทำให้การเรียนการสอนไม่ค่อยได้ผล

กอสลิน(Goslin. 1962:283-286) ได้ทำการวิจัยพบว่าเด็กที่เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนจะมีลักษณะ คล่องแคล่ว ว่องไว สนใจสิ่งรอบตัว ำรง เข้ากับคนง่าย เชื่อมั่นตนเอง ไวต่อความรู้สึกและสนใจผู้อื่น

งานวิจัยในประเทศ

ประสาน อุพารธรรม (2525 : 78) ศึกษาสภาพแวดล้อมในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ฯ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าลักษณะและสภาพแวดล้อมใน

สถาบันด้านการสังคมในกลุ่มเพื่อนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและประเด็นสำคัญที่ต้องพัฒนาคือนักศึกษามีความผูกพันกับแผนกวิชาของตนมากเกินไป ซึ่งไม่เอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรมส่วนรวม

สว่างจิต ศรีระชา (2528) ศึกษาชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์สนิทสนมในกลุ่มเพื่อนนักศึกษาด้วยกันมากกว่ากลุ่มบุคคลอื่น นอกจากนี้ยังพักอยู่ในหอพักของสถาบันจึงมีโอกาสนพบปะและทำกิจกรรมร่วมกันเสมอ

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่าเพื่อนมีอิทธิพลต่อนิสิตเป็นอย่างมากทั้งด้านทัศนคติแรงจูงใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตลอดจนการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ถ้านิสิตได้รับการยอมรับจากเพื่อนจะทำให้มีความอบอุ่นใจ มีความมั่นใจและเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติความเป็นมา

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีประวัติสืบเนื่องมาอย่างยาวนานโดยเริ่มตั้งแต่มีการผลิตครูพลศึกษาในปี พ.ศ. 2456 กระทรวงธรรมการได้จัดตั้งสถานฝึกหัดครูพลศึกษาขึ้นที่โรงเรียนมัธยมวัดราชบูรณะ (โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยในปัจจุบัน) ใช้ชื่อว่า “ห้องพลศึกษากลาง” สังกัดกรมศึกษาธิการ เปิดสอน 2 วิชา คือ มวยไทยและการดัดตนส่วนห้อยโหนหรือยิมนาสติกส์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2462 ได้มีการแก้ไขหลักสูตรและเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนพลศึกษากลาง” จัดการเรียนการสอนเฉพาะภาคค่ำเวลา 16.00 น.–19.00 น.

ต่อมากระทรวงธรรมการได้เปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงศึกษาธิการและได้ตั้งกรมพลศึกษาขึ้นมาในปี พ.ศ. 2476 จากนั้นจึงโอนโรงเรียนพลศึกษากลางมาสังกัดกรมพลศึกษาในปี พ.ศ. 2479 และย้ายมาอยู่ที่อาคารใหม่ในบริเวณกรีฑาสถานแห่งชาติ พร้อมทั้งมีการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรใหม่เมื่อ ต้นปี พ.ศ. 2483 และในปี พ.ศ. 2493 กรมพลศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาให้สอดคล้องกับการผลิตครูสามัญอื่น มีหลักสูตรการเรียน 5 ปี พร้อมทั้งตั้งชื่อใหม่ว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา”

ในปี พ.ศ. 2497 กระทรวงศึกษาธิการได้ขยายโครงการด้านการฝึกหัดครู โดยตั้งเป็นกรมการฝึกหัดครูขึ้นมาเพื่อรวบรวมการฝึกหัดครูในสังกัดต่าง ๆ มาไว้ด้วยกัน โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาจึงโอนไปสังกัดแผนก ฝึกหัดครูพลานามัย กองโรงเรียนฝึกหัดครู จากนั้นอีกหนึ่งปีกรมพลศึกษาจึงตั้ง “วิทยาลัยพลศึกษา” แทน โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา โดยจัดหลักสูตรการเรียน 4 ปี และ 2 ปี ผู้เรียนสำเร็จจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ. สูง พลศึกษา) และ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ. พลานามัย)

ในปี พ.ศ. 2501 ได้เปิด “โรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัย” เนื่องจากกรมการฝึกหัดครูมีนโยบายให้ผลิตครูพลศึกษาในระดับประถมศึกษาเพราะว่าขาดแคลนครูพลศึกษา โดยเปิดรับนักเรียนที่สำเร็จชั้น

มัธยมปีที่ 6 หลักสูตรการเรียน 2 ปี ผู้เรียนสำเร็จจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ. พละนาถมัย)

เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2513 กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติประกาศตั้ง “วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา” ขึ้นเป็นสาขาหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยมอบให้กรมพลศึกษาดำเนินการผลิตครูพลศึกษา ระดับปริญญาตรี ผู้เรียนสำเร็จจะได้รับปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.พลศึกษา)

ต่อมาวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา ได้รับการยกฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา” เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 มีหน้าที่ผลิตครูระดับปริญญาตรีหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา วิชาโทสุขศึกษา และปริญญาโทหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษา ในปีการศึกษา 2518 ได้เปิดสอนนิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา และในปีการศึกษา 2525 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต 3 วิชาเอก คือ วิชาเอกพลศึกษา วิชาเอกสุขศึกษา และวิชาเอกสหนันทนาการ

ปี พ.ศ. 2532 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ได้ยุบวิทยาเขตพลศึกษาสนามกีฬาแห่งชาติและให้ไปรวมกับคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นคณะพลศึกษา เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2532 โดยมีสถานที่ตั้ง 2 แห่งคือ บริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ และประสานมิตร มีการเปิดสอนในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ได้แก่

- หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี) 2 วิชาเอก คือ พลศึกษาและสุขศึกษา
- หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) 3 สาขาวิชา คือ พลศึกษา สุขศึกษา และ สหนันทนาการ
- หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (ภาคปกติ) 2 สาขาวิชา คือ พลศึกษา และ สุขศึกษา

ต่อมาในปีการศึกษา 2533 ได้เปิดหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (ภาคพิเศษ) สาขาวิชา พลศึกษา และปีการศึกษา 2534 จึงได้เปิดหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (ภาคพิเศษ) สาขาวิชา สุขศึกษา ปีการศึกษา 2536 คณะพลศึกษาได้รับอนุมัติให้เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา สุขศึกษา และสหนันทนาการ

ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 โครงการจัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้ปรับสถานภาพ มาเป็นโครงการจัดตั้งภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคณะพลศึกษา โดยตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ในปีการศึกษา 2541 โครงการจัดตั้งภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา และในปีการศึกษา 2542 ได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา : การเป็นผู้ฝึกกีฬา

ปีการศึกษา พ.ศ. 2543 เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา (ภาคปกติ และ ภาคพิเศษ)

ปีการศึกษา พ.ศ. 2544 เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ (ภาคปกติ และ ภาคพิเศษ)

ภาควิชา นันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ถือกำเนิดขึ้นเมื่อวิทยาลัย วิชาการศึกษาพลศึกษาได้รับการยกฐานะเป็น “ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขต พลศึกษา “ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย (ปัจจุบันเป็นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวง ศึกษาธิการ) เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 มีที่ตั้งในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ เลขที่ 154 ถนนพระราม 1 แขวง วัง ใหม่ เขต ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย คณะวิชาต่าง ๆ คือ

1. คณะสังคมศาสตร์
2. คณะศึกษาศาสตร์
3. คณะวิทยาศาสตร์
4. คณะวิทยาศาสตร์
5. คณะมนุษยศาสตร์

โดยคณะพลศึกษามีภาควิชาในสังกัด 3 ภาควิชา คือ ภาควิชาพลศึกษา ภาควิชาสุขศึกษา และ ภาควิชา นันทนาการ ผลิตภัณฑ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (กศ.บ.) ในสาขาวิชาเอกพลศึกษา วิชาโทสุขศึกษา ส่วนในสาขาวิชา นันทนาการ ยังไม่มีเป็นหลักสูตรเฉพาะสาขาวิชา เป็นแต่เพียงมีบางรายวิชาที่ภาควิชา นันทนาการร่วมรับผิดชอบในการบริหารหลักสูตรกับภาควิชาพลศึกษา

ภาควิชา นันทนาการ เริ่มมีการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนเต็มรูปแบบโดยเปิดการเรียน การสอนในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) วิชาเอก นันทนาการ เมื่อปี พ.ศ. 2525 จนถึงปัจจุบัน ตามลำดับดังนี้

พ.ศ. 2525 เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) วิชาเอก นันทนาการ 4 ปี (เป็น หลักสูตรวิชาเอกที่ไม่ต้องมีวิชาโท)

พ.ศ. 2542 ได้รับอนุมัติหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชานันทนาการ หลักสูตร ปรับปรุง พ.ศ. และเริ่มเปิดสอนในนิสิตรุ่นปีการศึกษา 2543 จนถึงปัจจุบัน

พ.ศ. 2543 ได้รับอนุมัติหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนาการ

พ.ศ. 2544 เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนาการ ภาคปกติ ในภาคเรียนที่ 1 และภาคพิเศษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 รุ่นที่ 1

พ.ศ. 2545 เปิดรับนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนาการ รุ่นที่ 2 เฉพาะภาคพิเศษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545

พ.ศ. 2547 เปิดรับนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนาการ ภาคปกติ และ ภาคพิเศษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547

หนึ่งเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ได้ยุบรวมเป็นคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีสถานที่ตั้ง 2 แห่งคือ บริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ และประสานมิตร

ปรัชญา ปณิธาน เป้าหมาย การกิจและพันธกิจ

ปรัชญา

นันทนาการสร้างคุณค่าพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

ปณิธาน

ผลิตบัณฑิตนันทนาการอย่างมีคุณภาพ เป็นมาตรฐานที่เชื่อถือได้พร้อมที่จะให้บริการแก่สังคมอย่างมั่นใจ

เป้าหมาย

1. เพื่อผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตทางนันทนาการ ที่มีความรู้ความสามารถเป็นผู้นำกิจกรรมและนักจัดนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นมาตรฐานที่เชื่อถือได้
2. สามารถนำความรู้ด้านนันทนาการไปถ่ายทอดสู่ชุมชนและสังคมอย่างถูกต้องสมบูรณ์ด้วยความมั่นใจ
3. เผยแพร่ต่อชุมชนและสังคมให้เห็นความสำคัญและรู้คุณค่าของนันทนาการได้เป็นอย่างดีและทั่วถึง
4. เพื่อวิจัยด้านนันทนาการการเป็นองค์ความรู้หลัก
5. เพื่อส่งเสริมและจรรโลงศิลปวัฒนธรรมที่งดงามสืบต่อไป

การกิจ

1. ด้านการผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิต

มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการเรียนการสอนในภาคทฤษฎีเพื่อปูพื้นฐานความรู้ทางวิชาการและนำไปปฏิบัติโดยการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ และเก็บข้อมูล เพื่อนำเสนออย่างเป็นรูปธรรม เน้นการแสดงความคิด นำเสนอความคิดและนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

2. ด้านการวิจัย

มีการฝึกปฏิบัติการด้านการวิจัยเพื่อฝึกทักษะความรู้ด้านวิจัยให้นิสิตสามารถนำความรู้ไปดำเนินการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางวิชาการ วิชาชีพและพัฒนาสังคม และประเทศชาติ เช่น การทดลองวิจัย (Baby thesis) ในระดับปริญญาตรี จากการนำข้อมูลที่ได้จากการฝึกงานวิชาชีพ (ฝึกงาน) และข้อมูลจากการศึกษาดูงาน เพื่อทำวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการดำเนินการฝึกงาน การฝึกงานปฏิบัติการวิจัยในระดับปริญญาโท โดยการนำนิสิตไปฝึกปฏิบัติการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยใน

สถานที่จริงก่อนการทำปริญญานิพนธ์ (Thesis) เช่น การฝึกปฏิบัติการวิจัย ณ สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อม สะแกราช อ.วังน้ำเขียว จ. นครราชสีมา เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ประสบการณ์และทักษะการ ทำวิจัย สามารถ ดำเนินการวิจัยทางวิชาการ วิชาชีพ และการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างแท้จริง

3. ด้านการบริการวิชาการ

ภาควิชาสันตนาการ มีการดำเนินโครงการบริการวิชาการ โครงการสร้างสรรค์สังคมที่เป็น ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างต่อเนื่อง เช่น โครงการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนา เยาวชน โครงการแบ่งปันความรู้แบ่งปันความรัก โครงการการอยู่ค่ายพักแรมเพื่อพัฒนาเยาวชน โครงการ ค่ายนันทนาการต่อต้านยาเสพติด

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มีการเข้าร่วมและดำเนินการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เช่น การเข้าร่วมโครงการ ศาสตร์แห่งการบวงสรวงและไหว้ครู จัดโครงการประกวดศิลปะการต่อสู้ของไทยแบบกระบี่กระบอง เป็นต้น

5. ด้านการดำเนินงานและเผยแพร่

5.1 มีการกำหนดแผนกำหนดการระยะ 1 ปี สอดคล้องกับพันธกิจแต่ละด้าน

5.2 มีการกำหนดแผนปฏิบัติการย่อยในบางกิจกรรม เช่น โครงการต่าง ๆ ของภาควิชา เป็ดวิชา เกี่ยวกับนันทนาการเป็นวิชาเลือกเสรี เป็นต้น

5.3 จัดทำแผนปณิธานประชาสัมพันธ์ปรัชญา ปณิธานและพันธกิจของภาควิชาเป็นระยะ ๆ ออกสู่ นิสิตและหน่วยงานอื่น ๆ

6. การประเมินผลงานและโครงการ

6.1 มีผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานตามแผนเป็นระยะ ๆ

6.2 มีการสรุปผลการปฏิบัติงานและบันทึกไว้ในรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ทำในรูปสังเกตุ แล้วประชุมปรึกษาปรับปรุงแก้ไขกลุ่มผู้ปฏิบัติ

พันธกิจ

ภาควิชาสันตนาการมีพันธกิจที่สอดคล้องกับพันธกิจหลักของคณะพลศึกษา และมหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ ดังนี้

1. ผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตทางนันทนาการให้เป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม กิจกรรมเด่น เน้น พัฒนาชุมชนและสังคม ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีจิตใจที่แจ่มใส

2. มีการบริหารจัดการอย่างดี มีความคล่องตัว และมีเอกภาพ ให้เป็นไปตามหลักการและวิธีการ จรรยาบรรณวิชาชีพ

3. ส่งเสริมและดำเนินการวิจัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องทั้งในระดับพื้นฐาน ระดับชาติ และ นานาชาติ

4. สนับสนุนและส่งเสริมให้บริการวิชาการด้านนันทนาการทุกรูปแบบสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม
5. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามแนวทางของนันทนาการ
6. ให้มีการประกันคุณภาพและระบบตรวจสอบคุณภาพที่ได้มาตรฐาน

สภาพทางกายภาพของหน่วยงาน

ภาควิชาสันทนาการ มีสำนักงานภาควิชาตั้งอยู่ ณ อาคารอเนกประสงค์ (ตึก 14) ชั้น 9 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เลขที่ 114 ถนน สุขุมวิท ซอย สุขุมวิท 23 เขต วัฒนา กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10110 โทรศัพท์หมายเลข 0-2664-1000 ต่อ 5750 สายตรงหมายเลข 0-2204-2593

สำนักงานย่อย ตั้งอยู่ ณ ศูนย์กีฬาสิรินธร คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จังหวัด นครนายก โทรศัพท์หมายเลข 0-2664-1000 ต่อ 2518

หลักสูตรและการเรียนการสอน

หลักสูตร

ในปีการศึกษา 2548ภาควิชาสันทนาการ ได้เปิดสอนในหลักสูตรต่าง ๆ ดังนี้

ระดับปริญญาตรี 3 หลักสูตร ดังนี้

- 1.หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสันทนาการ (หลักสูตรเก่า)
- 2.หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ (หลักสูตรปรับปรุง) พ.ศ.2542

ประกอบด้วย 2 วิชาเอก คือ

- 2.1 วิชาเอกผู้นำนันทนาการ
- 2.2 วิชาเอกการจัดการนันทนาการ

3. หลักสูตรวิชาโทสันทนาการ

ระดับปริญญาโท 1 หลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการนันทนาการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็น นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 211 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแบ่งเป็นชั้นปีตามตารางดังนี้

ชั้นปี	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)
1	37	25	62
2	27	17	44
3	31	19	50
4	37	18	55
รวม	132	79	211

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคต ของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 8 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของนิสิต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพ ของผู้ปกครอง และรายได้ของนิสิต

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนิสิต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนิสิตเมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ครบถ้วน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับชั้นปีที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่
 - ☐ ชั้นปีที่ 1
 - ☐ ชั้นปีที่ 2
 - ☐ ชั้นปีที่ 3
 - ☐ ชั้นปีที่ 4
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม นับถึงภาคเรียนปัจจุบัน).....
5. อาชีพของผู้ปกครอง
 - ☐ รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
 - ☐ ค้าขาย / ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - ☐ พนักงานบริษัทเอกชน
 - ☐ รับจ้างทั่วไป
6. รายได้ต่อเดือนของนิสิต.....บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

- 2.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ อติเทพ ศรีสุอารักษ์
- 2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถาม

มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง
จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตในเรื่องการเรียนและเรื่องทั่วไป ขอให้นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าวว่าเป็นจริงตรงกับการกระทำของนิสิตเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการกระทำของนิสิตดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนิสิตพอสมควร
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนิสิตน้อย
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนิสิตน้อยมาก
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับการกระทำของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
0	นิสิตตั้งใจทำงานตามแผนการที่วางไว้ ทุกครั้ง					
00	นิสิตรู้สึกว่าการเรียนเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปรผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

ผู้ที่ได้คะแนน 3.67 - 5.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก

ผู้ที่ได้คะแนน 2.34 - 3.66 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง

ผู้ที่ได้คะแนน 1.00 - 2.33 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย

ตอนที่ 3 แบบสำรวจบุคลิกภาพมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี ของอัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล(2537)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะโดยใช้

แนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะของแบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบางครั้งบางครั้งก็ไม่ตรง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย

ไม่จริงเลย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
0	นิสิตรู้สึกไม่สบายใจทำงานของนิสิต ดำเนินต่อไปอย่างล่าช้า					
00	นิสิตเริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้สำเร็จ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปรผล (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล.2533:57-59)

ผู้ที่ได้คะแนน 95-48 มีบุคลิกภาพแบบเอ

ผู้ที่ได้คะแนน 19-47 มีบุคลิกภาพแบบบี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

4.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเจตคติต่อการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน ของรพีพรรณ สุฐาปัญญากุล (2541: 148) และ ปิยาภรณ์ กิจอุดมทรัพย์ (2539: 101)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะโดยใช้แนวคิดที่ได้จาก ข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert scale type) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมา 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

ก.ด้านความคิด

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความและโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนิสิตมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนิสิตมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนิสิตบางครั้ง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของนิสิต

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความไม่ตรงกับความคิดของนิสิตมาก
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความไม่ตรงกับความคิดของท่านนิสิตที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	การเรียนรู้ในระดับมหาวิทยาลัย เป็นการเรียนที่สามารถทำ ประโยชน์ให้กับสังคม					
00	ผู้ที่เรียนจบในระดับมหาวิทยาลัย หางานทำได้ง่าย					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างขวามือ ช่อง
ใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด

มากที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด
 มาก หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมาก
 ปานกลาง หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตบางครั้งและ
 บางครั้งก็ไม่ตรงกับความรู้สึกของนิสิต
 น้อย หมายถึง ข้อความไม่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมาก
 น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความไม่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	นิสิตสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับการเรียน ในระดับมหาวิทยาลัย					
00	นิสิตคิดว่าการเรียนในมหาวิทยาลัยเป็น สิ่งที่ทำลายความสามารถ					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนิสิต ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนิสิตเป็นประจำ
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนิสิตบ่อยครั้ง แต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนิสิตและบางครั้งไม่ตรงกับพฤติกรรมของนิสิตบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนิสิตน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนิสิตน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0	นิสิตไม่มีความกระตือรือร้นในขณะเรียนเลย					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้ 5 คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนในระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการ

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีเจตคติปานกลางต่อการเรียนในระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการ

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีเจตคติทางลบต่อการเรียนในระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองของ เนตรชนก พุ่มพวง.(2546)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามตามความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิต ขอให้ นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าวเป็นจริงตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตเพียงใด แล้วตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิต ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตพอสมควร

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตน้อย

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตน้อยมาก

ไม่จริงเลย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
0	ผู้ปกครองของนิสิตต้องการให้นิสิตศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคาดหวังปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคาดหวังน้อย

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต ของ อรทิพา ส่องสิริ. (2537).

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิตให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบางครั้งบางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
0	นิสิตแสดงความเคารพอาจารย์ทั้งในห้องเรียนและที่อื่นๆ					
00	อาจารย์รับฟังเหตุผลของนิสิต					

เกณฑ์การให้คะแนน

1.ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 1 คะแนน

2.ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 5 คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิตอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิตอยู่ในระดับดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิตอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 7 เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

- 7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน
- 7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ของ อรทิพา ส่องสิริ. (2537).
- 7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบางครั้งบางคราวก็ไม่ตรง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
- ไม่จริงเลย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
0	นิสิตเป็นคนที่เพื่อนวางใจ					
00	เพื่อนอยากไปไหนมาไหนกับนิสิต					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1.ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

- จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน
- จริง ให้ 4 คะแนน
- จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
- จริงน้อย ให้ 2 คะแนน
- ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 5 คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึงสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึงสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนอยู่ในระดับพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึงสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของ พรทิพย์ เจนจริยานนท์. (2542). 8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 8.1 และ 8.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ด้านการศึกษา และด้านการประกอบอาชีพ ขอให้นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าว ว่าเป็นจริงตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบางครั้งบางคราวก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริง เลย
0	นิสิตคิดว่าการเรียนมีส่วนช่วยให้ นิสิตประสบความสำเร็จในอนาคต					
00	นิสิตสำรวจตนเองก่อนตัดสินใจเลือก ศึกษาต่อ					
000	ถ้านิสิตเรียนอ่อนในวิชาใดนิสิตจะหา ความรู้เพิ่มเติมในรายวิชานั้น					
0 000	นิสิตไม่ทราบว่าจะหาข้อมูลเกี่ยวกับ อาชีพได้ที่ใด					
00 000	นิสิตไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรจึงจะ สอบเรียนต่อในสาขาที่ตนชอบได้					
00 0000	นิสิตคิดไว้แล้วว่าประกอบอาชีพ ใดในอนาคต					
000 0000	ถ้านิสิตมีงานทำ นิสิตจะลาออกจาก มหาวิทยาลัย แม้ว่านิสิตจะเรียนไม่ จบปริญญาตรี					
0000 0000	นิสิตพยายามหาโอกาสเรียนต่อสูงๆ เพื่อที่จะได้ทำงานที่มั่นคงในอนาคต					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน

จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 5 คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถามโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวอร์นี กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา อาจารย์ ดร.พาสนา จุรัตน์ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะและภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test เลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มี 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 9.95-9.98

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มี 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 20.63-20.68

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน มี 34 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 14.43-14.49

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มี 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 11.67-11.71

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต มี 28 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง

6.31-6.38

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มี 39 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง

10.55-10.59

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มี 22 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 12.44-12.65

2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ที่คัดเลือกมาแล้วในข้อ

2.1 โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ดังนี้

- ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มี 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8649
- ตอนที่ 3 แบบสำรวจบุคลิกภาพ มี 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8546
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน มี 34 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8737
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มี 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8342
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ มี 28 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8531
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน มี 39 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8349
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มี 22 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8421

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินงานเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยังภาควิชา นันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขออนุญาต และเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 5-17 กันยายน 2548 จำนวน 211 ฉบับ โดยพบกับอาจารย์ ภาควิชา นันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์แล้วขอความร่วมมือ ในการทำวิจัยครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าแบบสอบถามสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะ พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (X) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหา ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม โดนใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์สมมติฐาน
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา ที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 3.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรอิสระทั้งหมด 19 ตัว ตัวแปรตาม คือ ลักษณะมุงอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

X	แทน	ค่าเฉลี่ย
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F – distribution
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
df	แทน	Degree of freedom
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ t- distribution
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
Y	แทน	ลักษณะมุงอนาคตของนิสิต
Y	แทน	ลักษณะมุงอนาคตของนิสิต ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ลักษณะมุงอนาคตของนิสิต ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	อายุของนิสิต
X_4	แทน	นิสิตชั้นปีที่ 1
X_5	แทน	นิสิตชั้นปีที่ 2

X ₆	แทน	นิสิตชั้นปีที่ 3
X ₇	แทน	นิสิตชั้นปีที่ 4
X ₈	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
X ₉	แทน	อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
X ₁₀	แทน	อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
X ₁₁	แทน	อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน
X ₁₂	แทน	อาชีพรับจ้างทั่วไป
X ₁₃	แทน	รายได้ของนิสิต
X ₁₄	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
X ₁₅	แทน	บุคลิกภาพ
X ₁₆	แทน	เจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ
X ₁₇	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X ₁₈	แทน	สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต
X ₁₉	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของของปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และ ลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของนิสิตต่อเดือน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน กับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต

ตอนที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา และ อาชีพของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา และ อาชีพของผู้ปกครอง

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	132	62.8
	หญิง	79	37.2
	รวม	211	100
อายุ	19	33	15.6
	20	46	21.8
	21	55	26.1
	22	49	23.3
	23	28	13.2
	รวม	211	100
ชั้นปีการศึกษา	1	62	29.3
	2	44	20.9
	3	50	23.7
	4	55	26.1
	รวม	211	100
อาชีพ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	73	34.6
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	75	35.5
	พนักงานบริษัทเอกชน	37	17.6
	รับจ้างทั่วไป	26	12.3
	รวม	211	100

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้มีจำนวนนิสิตเพศชายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62.8 และมีนิสิตเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 37.2 อายุของนิสิต 21 ปี มีมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 26.1 รองลงมาคืออายุ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.3 อายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.8 อายุ 19 ปี คิดเป็น ร้อยละ 15.6 และอันดับสุดท้ายคือ อายุ 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.2 ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 1 มีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 26.1 ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 23.7 และอันดับสุดท้ายคือชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 20.9 อาชีพของผู้ปกครองมากที่สุดคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย คิดเป็น ร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 34.6 พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 17.6 และ อันดับสุดท้ายคือ อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็น ร้อยละ 12.3

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยของปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต

ตัวแปร	N	Mean	S	การแปลผล
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	211	3.3667	0.2768	ปานกลาง
บุคลิกภาพ	211	3.3203	0.3492	บุคลิกภาพแบบ A
เจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ	211	3.6724	0.2521	ทางบวก
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	211	4.0285	0.5445	มาก
สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต	211	3.4406	0.4035	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน	211	3.3386	0.3316	ดีพอใช้
ลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต	211	3.4679	0.5517	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่านิสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง นิสิตส่วนมากมีบุคลิกภาพแบบ A มีเจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการทางบวก ความคาดหวังของผู้ปกครองมีมาก สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิตดีพอใช้ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนดีพอใช้ และนิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคต ปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของนิสิตต่อเดือน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน กับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต

ตาราง 3 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของนิสิต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน กับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต

ตัวแปร	x1	x2	x3	x4	x5	x6	x7	x8	x9	x10	x11	x12	x13	x14	x15	x16	x17	x18	x19	Y
X1	1.00																			
X2	-1.00	1.00																		
X3	.260**	.657**	1.00																	
X4	-.273**	.273**	-.303**	1.00																
X5	.016	-.016	.001	.001	1.00															
X6	.107	-.107	-.331**	.001	.121	1.00														
X7	.611**	-.611**	.076	.211	.100	.201	1.00													
X8	.406**	.226**	.211	.077	.046	-.331**	.306**	1.00												
X9	-.206**	-.106	.204**	.183	.195*	.155*	.102*	.176	1.00											
X10	.106	-.106	.135*	.154*	.232**	.101*	.154*	.296*	.165*	1.00										
X11	.109	-.109	.148*	.155*	.366**	.365**	.432**	.249**	.246**	.000	1.00									
X12	.276**	-.276**	.198*	.145*	.362**	.186*	.267**	.429**	.455**	.170	.000	1.00								
X13	-.141	-.009	.189**	-.004	.194	-.068	-.536**	-.085	-.172	-.092	-.026	.128	1.00							
X14	.563**	.396**	.289**	.506**	.400**	-.274**	.107*	.115	.528**	.324**	.420**	.396**	-.068	1.00						
X15	.621**	.425**	.267	.163	.294**	.143	.484**	.222**	.568**	.374**	.563**	.670	.004	.543	1.00					
X16	.516**	.025	-.096	.452**	.122	.251	-.125	-.022	.561**	.146	.350**	.454**	-.104*	.442**	.550**	1.00				
X17	.049	.400**	.119	-.144	-.307**	-.040	.738**	-.024	.088	.381	.405**	.452**	-.165*	.052	.340**	.287	1.00			
X18	.550**	-.360**	.086	.262	.464**	.299**	-.260*	.142	.357**	-.021	.065	.115	.052	.546**	.490**	-.249**	.100	1.00		
X19	.656**	.683**	.310**	.288**	.123	.276**	.142*	.117	.156*	.191	.172	.059	-.083*	.516**	.277	-.029	.384	.605**	1.00	
Y																				1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 4 (X_7) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_{14}) บุคลิกภาพ (X_{15}) เจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ (X_{16}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_{19})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_8) รายได้ต่อเดือนของนิสิต (X_{13}) และ สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต (X_{18})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป (X_{12})

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต มี 8 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) นิสิตชั้นปีที่ 1 (X_4) นิสิตชั้นปีที่ 2 (X_5) นิสิตชั้นปีที่ 3 (X_6) อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X_{11})

ตอนที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	6	37.527	6.255	48.356**
Residual	204	26.386	.129	
Total	210			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่าลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์เชิงทางบวกกับปัจจัย 5 ปัจจัย ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคต นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชา
 ศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการวิเคราะห์ การถดถอย
 ของพหุคูณ Stepwise

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₉	.828	.090	.498	.605	0.439	120.70**
X ₁₉ X ₁₅	.495	.083	.313	.683	0.559	90.690**
X ₁₉ X ₁₅ X ₈	.285	.072	.192	.710	0.606	70.269**
X ₁₉ X ₁₅ X ₈ X ₁₈	-.249	.071	-.182	.732	0.642	59.309**
X ₁₉ X ₁₅ X ₈ X ₁₈ X ₃	.005	.019	.137	.742	0.661	50.363**
a =1.947						
R =.742						
R ² =.551						
SE=.436						

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์โดยการนำตัวสมการพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์สูงสุดเข้ามาในสมการทีละตัวตามลำดับพบว่าตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเรียงลำดับตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X₁₉) บุคลิกภาพ (X₁₅) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₈) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต (X₁₈) อายุ (X₃) สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของลักษณะมุงอนาคตของนิสิตได้ถึงร้อยละ 66.1

ในการสร้างสมการพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

$$Y = -1.947 + .828 X_{19} + .495 X_{15} + .285 X_8 - .249 X_{18} + .005 X_3$$

สมการการพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้คะแนน มาตรฐาน

$$Z = .498 X_{19} + .313 X_{15} + .192 X_8 - .182 X_{18} + .137 X_3$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับลักษณะมุงอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุงอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุงอนาคต ของนิสิตสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อลักษณะมุงอนาคต ของนิสิตสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็น นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 211 คน แบ่งเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 62 คน เพศชาย 37 คน และเพศหญิง 25 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 44 คน เพศชาย 27 คน เพศหญิง 17 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 50 คน เพศชาย 31 คน เพศหญิง 19 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 55 คน เพศชาย 37 คน เพศหญิง 18 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการคณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของนิสิต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 9.95-9.98 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8649

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 20.63-20.68 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8546

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 34 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 14.43-14.49 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8546

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 11.67-11.71 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8342

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.31-6.38 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8531

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 39 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 10.55-10.59 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8349

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 12.44-12.65 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8421

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินงานเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยังภาควิชา นันทนาการคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขออนุญาต และเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 5 -17 กันยายน 2548 จำนวน 211 ฉบับ โดยพบกับอาจารย์ ภาควิชา นันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์แล้วขอความร่วมมือ ในการทำวิจัย ครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าแบบสอบถามสมบูรณ์ ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบ สมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้าน สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะ พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่ ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะ พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 4 (X_7) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_{14}) บุคลิกภาพ (X_{15}) เจตคติต่อการเรียน (X_{16}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_{19})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_8) รายได้ของนักศึกษา (X_{13}) และ สัมพันธภาพระหว่าง อาจารย์กับนิสิต (X_{18})

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับลักษณะมุงอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป (X_{12})

4. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุงอนาคตของนิสิต มี 8 ตัวแปรได้แก่ เพศชาย(X_1) เพศหญิง (X_2) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 1 (X_4) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 2 (X_5) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 3 (X_6) อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (X_9) ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย (X_{10}) พนักงานบริษัทเอกชน (X_{11})

5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุงอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 5 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_{19}) บุคลิกภาพ (X_{15}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต (X_8) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต (X_{18}) อายุของนิสิต (X_3) สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของลักษณะมุงอนาคตของนิสิตได้ถึงร้อยละ 66.1

6. สมการพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการ ได้ดังนี้

6.1 สมการพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนิสิต ระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้คะแนนดิบ

$$Y = -1.947 + .828 X_{19} + .495 X_{15} + .285 X_8 - .249 X_{18} + .005 X_3$$

6.2 สมการการพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนิสิต ระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .498 X_{19} + .313 X_{15} + .192 X_8 - .182 X_{18} + .137 X_3$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุงอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 4 (X_7) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_{14}) บุคลิกภาพ (X_{15}) เจตคติต่อการเรียน (X_{16}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_{19}) ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลดังนี้

1.1 อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุงอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตที่มีอายุมากมีลักษณะมุงอนาคตมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีอายุมากมีประสบการณ์ในด้านต่างๆ มากขึ้น ทำให้มีความรู้ความสามารถ รู้จักตัดสินใจรู้จักแก้ปัญหา ย่อมส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุงอนาคตมากด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคาร์ตอนและเลวี (Carton Guerin & Levy, 1980) ได้ศึกษาการมุงอนาคตด้านครอบครัวและอาชีพของวัยรุ่นชาวฝรั่งเศส จำนวน 80 คน พบว่าวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่ามี

การวางแผนอนาคตยาวไกลกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่านอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ปิยาภรณ์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : 63 - 73) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องมุงอนาคตของนักศึกษา หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร จำนวน 960 คน ผลการศึกษาพบตัวแปรด้านทัศนคติต่อการเรียน บุคลิกภาพ อายุ รายได้ และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุงอนาคตของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนักศึกษา คือ บุคลิกภาพ อายุ รายได้ และอาชีพ ซึ่งสามารถพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ระดับชั้นปีที่ศึกษา 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุงอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 มีลักษณะมุงอนาคตมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตใกล้จบการศึกษา จึงมีความกระตือรือร้นที่จะมีอาชีพที่ดีมากขึ้น ศึกษาชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งในปัจจุบันนิสิตมีความคิดที่จะเรียนต่อในระดับบัณฑิตวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของมิงค์ (Numi. 1991: 21; citing Monks. 1968) ที่ศึกษาเรื่องมุงอนาคตของนักศึกษาของชาวต่างชาติ จำนวน 1,424 คน ที่มีอายุระหว่าง 14 - 21 ปี พบว่าวัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องการเรียน การประกอบอาชีพมากขึ้น

1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุงอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่านิสิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากมีลักษณะมุงอนาคตมาก นิสิตที่มีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษา การเป็นบัณฑิต และต้องการประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ เรียบร้อยถูกต้อง มีความรับผิดชอบในการทำงานให้ได้ผลดี มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตน ย่อมส่งผลให้นิสิตเป็นผู้ที่คาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดีและผลเสีย เกิดขึ้นในอนาคต สามารถวางแผนปฏิบัติทางการเรียนได้ และเป็นผู้มีความรู้ความสามารถนำความรู้ความสามารถที่มีมาใช้อย่างเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับทีฮาน (ดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ. 2530 : 167; อ้างอิงมาจาก Teahan . 1958) ที่ศึกษาเรื่องลักษณะมุงอนาคตการมองโลกในแง่ดี และการ มุงสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการของนักเรียนชายระดับมัธยมของสหรัฐอเมริกา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมมุงสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการสูง เป็นบุคคลที่มีลักษณะมุงอนาคตมาก และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากด้วย

1.4 บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุงอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตส่วนมากที่มีบุคลิกภาพแบบ A มีลักษณะมุงอนาคตมาก ทั้งนี้เพราะ เมื่อนิสิตรักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน พยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำงานด้วยตนเอง ทำงานด้วยความรวดเร็ว มีความเพียรพยายามและฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงานย่อมส่งผลให้นิสิตเป็นผู้ที่รู้จักคาดการณ์ไกล รู้จักตัดสินใจรู้จักแก้ปัญหา รู้จักวางแผน รู้จักรอคอย และมีความเพียรพยายามในการเรียน ในการทำงานซึ่งสอดคล้องกับ ปิยาภรณ์ กิจอุดมทรัพย์ (2540 :

64) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร จำนวน 960 คน โดยศึกษาตัวแปรคือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพของนักศึกษา ทศนคติต่อการเรียน ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอและบี และฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอเป็นนักศึกษาที่ต้องทำงานแข่งกับเวลา รักความก้าวหน้า มีความเพียรพยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน และสอดคล้องกับ รัตนา ประเสริฐสม (2526: 37-38) ที่กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตจัดเป็นด้านหนึ่งของบุคลิกภาพที่พัฒนามาจากการเรียนรู้ การศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งพัฒนาอย่างช้า ๆ ในวัยเด็ก

1.5 เจตคติต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่านิสิตที่มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนสาขาวิชานันทนาการ มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ทั้งนี้เพราะเมื่อนิสิตมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนแล้วจะส่งผลให้นิสิตตั้งใจเรียน มีความพยายาม หมั่นฝึกหัดทวนบทเรียนสม่ำเสมอ มีความสนุกสนานในบทเรียน มีความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าของสาขาวิชาต่อชีวิตประจำวัน รักและชอบอาจารย์ สนใจต่อการสอนของอาจารย์ เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของอาจารย์ ย่อมส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตมากด้วยปียกกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : 63 - 73) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องมุ่งอนาคตของนักศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร จำนวน 960 คน ผลการศึกษาพบตัวแปรด้านทัศนคติต่อการเรียน บุคลิกภาพ อายุ รายได้ และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาชีพ ซึ่งสามารถพยากรณ์ลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.6 ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตที่ได้รับความคาดหวังจากผู้ปกครองมาก มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ทั้งนี้เพราะ เมื่อผู้ปกครองตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและการประกอบอาชีพเอาไว้ให้นิสิต และต้องการให้นิสิตศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงส่งผลให้นิสิตวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต และมีความมุ่งมั่นพยายามให้ตนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบันที่ดี รวมทั้งได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปด้วย เพื่อให้มีความก้าวหน้าในชีวิต

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนิสิตกับเพื่อน ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนจะมีลักษณะ กล้าคิดกล้าแสดงออก สดใสร่าเริง

ทำให้นิสิตเกิดพลังสร้างสรรค์ ขวนขวายหาความก้าวหน้าให้กับตนเองซึ่งสอดคล้องกับ กอสลิน(Goslin. 1962:283-286) ได้ทำการวิจัยพบว่าเด็กที่เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนจะมีลักษณะ คล่องแคล่ว ว่องไว สนใจสิ่งรอบตัว ร่าเริง เข้ากับคนง่าย เชื่อมั่นตนเอง ไวต่อความรู้สึกและสนใจผู้อื่น

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_8) รายได้ของนักศึกษา (X_{13}) และ สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต (X_{18}) ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความมั่นใจ ในความสามารถ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และมีความทะเยอทะยานสู่ความสำเร็จสูง นิสิตมีความมุ่งหวังในการศึกษาและประกอบอาชีพจึงพยายามทำให้ความมุ่งหวังนั้นเป็นจริง

2.2 รายได้ของนิสิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตที่มีรายได้มากมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ทั้งนี้เพราะเมื่อนิสิต ที่มีรายได้มาก เพื่อใช้ในการสนับสนุนด้านการศึกษาจะมีโอกาสในการศึกษาค้นคว้ามาก หรือไม่ขาดสนด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน จึงไม่มีอุปสรรคต่อการเรียน ส่งผลให้มีเจตคติต่อการเรียนที่ดีจึงมีลักษณะมุ่งอนาคตมากซึ่งสอดคล้องกับ มาลี วิทยาธรรัตน์ (2540:38) ดังนั้นฐานะทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้เด็กได้มีการพัฒนาสู่ลักษณะมุ่งอนาคตกว้างไกลกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กที่ขาดปัจจัยสนับสนุนรวมทั้งฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสามารถส่งเสริมจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ได้เหมาะสมและการศึกษาและอาชีพได้มากกว่า

2.3 สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์กับนิสิต ส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ทั้งนี้เพราะ นิสิตที่เป็นที่ยอมรับจากอาจารย์จะมีลักษณะที่อ่อนน้อมถ่อมตน น่ารัก น่าเอ็นดู จากอาจารย์ มีความเฉลียวฉลาด เชื่อมั่นในตนเอง สอดคล้องกับ มาร์แชล (Marshall.1974:773) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่จะช่วยเสริมการเรียนรู้ในด้านการพยาบาลที่เมืองบอสตันปี 1974 พบว่าสิ่งที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านการพยาบาลคืออาจารย์พยาบาลจะต้องเข้าถึงนักศึกษาและยอมรับว่าสัมพันธภาพเป็นส่วนสำคัญที่สุดในการช่วยแก้ปัญหาต่างๆของนักศึกษา ต้องเข้าใจสภาพเศรษฐกิจของนักศึกษาแต่ละคน เข้าใจความต้องการความแตกต่างของนักศึกษา รวมทั้งการปฏิบัติตนต่อนักศึกษาด้วย

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป (X_{12}) ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลดังนี้

อาชีพรับจ้างทั่วไปเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับลักษณะมุงอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิต ที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป มีลักษณะมุงอนาคตน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตขาดตัวอย่างด้านการประกอบอาชีพ อาจมีความคิดว่าการทำงานในอาชีพที่ใกล้เคียงกับผู้ปกครองก็เพียงพอแล้วส่งผลให้ขาดแก้ปัญหาและวางแผนเกี่ยวกับการเรียน และการประกอบอาชีพในอนาคต

4. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุงอนาคตของนิสิต มี 8 ตัวแปรได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 1 (X_4) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 2 (X_5) ระดับชั้นการศึกษาปีที่ 3 (X_6) อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (X_9) ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย (X_{10}) พนักงานบริษัทเอกชน (X_{11}) ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลดังนี้

4.1 เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุงอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี แสดงว่านิสิตชายบางคนมีลักษณะมุงอนาคตมากทั้งนี้เพราะนิสิตความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จทั้งด้านการเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อเป็นผู้นำครอบครัวและต้องการเลี้ยงดูครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ นิสิตจึงต้องกระตือรือร้นและขวนขวายเพื่อให้ตนประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้ ส่งผลให้นิสิตชายมีลักษณะมุงอนาคตมาก

นิสิตชายบางคนมีลักษณะมุงอนาคตน้อยทั้งนี้เพราะนิสิตชายมักคิดว่าหลังจากจบการศึกษาจะประกอบอาชีพแค่เพียงเพื่อสามารถเลี้ยงดูตนเองได้ไม่คาดหวังว่าจะดีเพียงใดส่งผลให้ไม่มีการวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต ไม่มีการคาดการณ์ไกล ส่งผลให้นิสิตชายมีลักษณะมุงอนาคตน้อย

นิสิตหญิงบางคนมีลักษณะมุงอนาคตมากทั้งนี้เพราะปัจจุบันสังคมให้ความเสมอภาคกันในทุกๆ ด้าน ระหว่าง เพศชายกับเพศหญิงทั้งในด้านการศึกษา ด้านหน้าที่การงานและด้านครอบครัวทำให้ความเพียรพยายาม ที่จะครองตนให้อยู่ได้ด้วยตนเอง และมีการวางแผนในอนาคตไว้อย่างชัดเจน

นิสิตหญิงบางคนมีลักษณะมุงอนาคตน้อยทั้งนี้เพราะนิสิตมีความคิดและความเชื่อเกี่ยวกับวัฒนธรรมของหญิงไทยในเรื่องการครองเรือน ว่าผู้หญิงเมื่อแต่งงานแล้วจะมีหน้าที่หลักในการดูแลสามีและลูกโดยให้ฝ่ายชายเป็นหัวหน้าครอบครัวในการประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงดูครอบครัว จึงไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและการประกอบอาชีพเพราะเมื่อพยายามศึกษาและประกอบอาชีพแล้วสุดท้ายก็ต้องมีหน้าที่เพียงแค่งานดูแลสามีและลูก ส่งผลไม่มีการคาดการณ์เกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ จึงมีลักษณะมุงอนาคตน้อย

สอดคล้องกับ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิก (2530:102-109) ที่ได้ศึกษาจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,3 และ 5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 พบว่า ลักษณะมุงอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,3 และ 5 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของนักเรียน

4.2 นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 - 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 บางคนมีลักษณะมุ่งอนาคตมากทั้งนี้เพราะ นิสิตเริ่มต้นเรียนในระดับอุดมศึกษานิสิตจึงมีความ มุ่งมั่น ตั้งใจในการแสวงหาความรู้และ รู้จักศึกษาหาแนวทางในการแก้ปัญหาวางแผนในการศึกษา การทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเกี่ยวกับนิสิตและประกอบอาชีพในอนาคต ส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

แต่บางคนมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย อาจเนื่องมาจากนิสิตเริ่มต้นเรียนในระดับอุดมศึกษานิสิตจึงมีความคลุมเครือในแนวทางการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคตของสาขาวิชาที่นิสิตศึกษา ไม่ชวนขวนขวายศึกษาหาแนวทางในการแก้ปัญหาและวางแผนในการศึกษา การทำงาน จึงส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 บางคนมีลักษณะมุ่งอนาคตมากทั้งนี้เพราะ นิสิต มีความกระตือรือร้น ตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน เริ่มมีความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมาจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ มีการวางแผนในการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต ส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

นิสิตบางคนมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย อาจเนื่องมาจากนิสิตยังไม่เล็งเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพและการวางแผนในการศึกษาเพราะคิดว่ายังมีเวลาอีกหลายปีจึงจะสำเร็จการศึกษา ซึ่งส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 บางคนมีลักษณะมุ่งอนาคตมากทั้งนี้เพราะ นิสิตได้รับการศึกษาที่มากขึ้นทำให้นิสิตสามารถเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการศึกษารวมทั้งการมีประสบการณ์ระหว่างการศึกษาเพิ่มมากขึ้นจึงคิดวางแผนทางการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต มีการคาดการณ์ไกลถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมา มีการตัดสินใจเลือกกระทำในสิ่งที่เหมาะสม รู้จักศึกษาหาแนวทางในการแก้ปัญหาวางแผนในการศึกษา การทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและประกอบอาชีพในอนาคต ส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

แต่บางคนมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย อาจเนื่องมาจากนิสิตไม่มีความใส่ใจและคิดว่ายังมีเวลาคิดและตัดสินใจอีก จึงไม่มีการศึกษาหาแนวทางในการแก้ปัญหาและวางแผนในการศึกษา การทำงาน ส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

สอดคล้องกับ ดวงเดือนพันธุ์มนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉนิก (2530:102-109) ที่ได้ศึกษาจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,3 และ 5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,3 และ 5 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของนักเรียน

4.3 อาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรี แสดงว่านิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ และรัฐวิสาหกิจ บางคนมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองมีการให้การแนะนำแนวทางในการศึกษา การประกอบอาชีพในอนาคต ที่มีความมั่นคง ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาเล่าเรียน ให้ความสนใจเอาใจใส่ สนับสนุนเกี่ยวกับการเรียนทำให้นิสิตมีกำลังใจในการเรียน และเป็นแรงผลักดันให้นิสิตตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จด้านการเรียน ส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งมั่นมาก

แต่นิสิตบางคนมีลักษณะมุ่งมั่นน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ และรัฐวิสาหกิจ มีความเข้มงวดทางด้านการเรียนมาก ต้องการให้นิสิตประสบความสำเร็จด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ ทำให้นิสิตเกิดความกดดันทางด้านการการศึกษาเมื่อผลทางการศึกษาไม่สำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง นิสิตอาจเกิดภาวะความเครียดทำให้ ซึมเศร้า วิตกกังวล ขาดความสนใจตนเอง ส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งมั่นน้อย

นิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย และประกอบธุรกิจส่วนตัว บางคนมีลักษณะมุ่งมั่นมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองจะสามารถให้คำปรึกษา จัดสรรสิ่งต่างๆให้กับนิสิตได้อย่างดีไม่ว่าจะเป็นด้านอุปกรณ์การเรียน หนังสือเรียน ส่งผลให้นิสิตเกิดความสบายใจ กระตือรือร้นในการขวนขวายหาความรู้ ส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งมั่นมาก

แต่นิสิตบางคนมีลักษณะมุ่งมั่นน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครอง อาจไม่มีเวลาเอาใจใส่ ปลอบปลະละเลย ทำให้นิสิตรู้สึกท้อแท้ สิ้นหวัง ขาดกำลังใจที่จะเรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการศึกษาและการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งมั่นน้อย

นิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน บางคนมีลักษณะมุ่งมั่นมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครอง ช่วยให้คำแนะนำในการวางแผนอนาคตและการศึกษาสูงเพื่อให้มีอาชีพที่มั่นคง สนับสนุนและเป็นแรงเสริมให้นิสิต มีความพยายาม ตั้งใจ ใฝ่ศึกษา เห็นความสำคัญของอนาคต ส่งผลให้นิสิตมีลักษณะมุ่งมั่นมาก

แต่นิสิตบางคนมีลักษณะมุ่งมั่นน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครอง ไม่มีเวลาให้ความเอาใจใส่และผลักดันให้ประสบความสำเร็จ ส่งผลให้ความคาดหวังที่ไกลที่จะศึกษาและประกอบอาชีพมีน้อย นิสิตจึงมีลักษณะมุ่งมั่นน้อย

5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งมั่นของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 5 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_{19}) บุคลิกภาพ (X_{15}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต (X_8) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต (X_{18}) อายุของนิสิต (X_3) สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของลักษณะมุ่งมั่นของนิสิตได้ถึงร้อยละ 66.1 ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลดังนี้

5.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน ส่งผลต่อลักษณะมุ่งมั่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นอันดับแรกทั้งนี้เพราะหากนักศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน เช่น การช่วยเหลือพึ่งพากันละกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่ง

กันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนย่อมส่งผลให้นักศึกษามีความสุขในการเรียน มีความตั้งใจเรียน เป็นผลให้นักศึกษามีลักษณะมุ่งมั่นมาก

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เดวิด (David.1971: 5789-A) ที่ศึกษาเรื่องสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนพบว่านักศึกษามีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นมาก มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นน้อย สำหรับกลุ่มที่มีบรรยากาศก้าวร้าว มีความคับข้องใจและมีการขัดแย้ง สมาชิกจะมีพฤติกรรมไม่พึงปรารถนา ทำให้การเรียนการสอนไม่ค่อยได้ผล

5.2 บุคลิกภาพส่งผลต่อส่งผลต่อลักษณะมุ่งมั่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นอันดับที่สอง ทั้งนี้เพราะหากนักศึกษาเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเอ คือ บุคคลที่มีบุคลิกภาพปรี๊ดร้อน ชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย มีความรู้สึกใช้เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทนไม่ได้กับการทำงานที่ล่าช้า ไม่ชอบการรอคอย มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้รู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย รักความก้าวหน้า ทำงานด้วยความรวดเร็ว ย่อมส่งผลให้นักศึกษามีลักษณะมุ่งมั่นมาก

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาส่งผลต่อส่งผลต่อลักษณะมุ่งมั่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นอันดับที่สาม ทั้งนี้เพราะการเรียนที่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีทำให้นักศึกษามีความรู้สึภาคภูมิใจในตนเอง ก่อให้เกิดความพยายามที่จะรักษาผลการเรียนที่ดีนั้นไว้ต่อไป ทำให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ย่อมส่งผลให้นักศึกษามีลักษณะมุ่งมั่นมาก

5.4 สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ส่งผลต่อส่งผลต่อลักษณะมุ่งมั่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นอันดับที่สี่ ทั้งนี้เพราะการที่อาจารย์กับนักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน อาจารย์ให้ความเป็นกันเอง เอาใจใส่ นักศึกษา ให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานักศึกษาจะมีความรู้สึกรอบอุ่น ให้ความเคารพ มีความรู้สึกที่ดีต่ออาจารย์ ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาไปในทิศทางที่พึงประสงค์ นักศึกษารู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า สามารถพัฒนาตนเอง และพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนและคิดวางแผนเพื่ออนาคตทางด้านเรียนและการทำงาน ย่อมส่งผลให้นักศึกษามีลักษณะมุ่งมั่นมาก

5.5 อายุของนักศึกษาส่งผลต่อส่งผลต่อลักษณะมุ่งมั่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นอันดับสุดท้าย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาเมื่อมีอายุมากขึ้นก็จะมีประสบการณ์ผ่านเข้ามาในชีวิตมากขึ้น ทำให้รู้จักนำสิ่งที่ผ่านมาไปคิดไตร่ตรองและคาดคะเนในสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป รู้ว่าควรปฏิบัติอย่างไร เพื่ออะไรได้มากขึ้น ย่อมส่งผลให้นักศึกษามีลักษณะมุ่งมั่นมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนนิสิต ได้ทราบว่า มีปัจจัย 5 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อลักษณะมุงอนาคตของนิสิต ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน บุคลิกภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต และอายุของนิสิต เพื่อใช้ประกอบการวางนโยบายให้อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอน และผู้บริหาร ที่จะเสริมสร้างการปลูกฝังให้นิสิตมีลักษณะมุงอนาคตมากยิ่งขึ้น

2. เนื่องจากปัจจัยสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน สามารถพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนิสิตได้ดีที่สุด ดังนั้นอาจารย์ควรร่วมสร้างความสัมพันธ์และสนับสนุนให้มีกิจกรรมกลุ่มร่วมกันของนิสิต จัดการศึกษาให้มีการทำงานร่วมกันเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยน ช่วยเหลือพึ่งพากันด้านการเรียน

3. เนื่องจากตัวแปรอายุของนิสิตสามารถพยากรณ์ลักษณะมุงอนาคตของนิสิตเป็นอันดับที่ 5 ดังนั้น สาขาวิชาควรจะสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการศึกษาในสาขาวิชาและการประกอบอาชีพ ในระหว่างการศึกษาระดับปริญญาตรีและหลังจบการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุงอนาคตของนิสิตโดยการเพิ่มตัวแปรจากที่ศึกษามาแล้ว เช่น สถานภาพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง เป็นต้น

2. ควรทำวิจัยเรื่องเดิมโดยศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุงอนาคตของนิสิตในสาขาวิชาอื่น ๆ เช่น สุขศึกษา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา

3. ควรทำวิจัยติดตามผลหลังจากที่นิสิตได้ศึกษาจบจากระดับปริญญาตรี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ อุ๋นใจ.(2535) ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนร้อยยอวิทยวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ .ปริญญาณิพนธ์. กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัดสำเนา .
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ .(2528) จิตวิทยาการศึกษา . พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- กันยา สุวรรณแสง . (2533) การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ ฯ : บำรุงสาสน์ .
- กาญจนา คำสุวรรณ . (2524) จิตวิทยาเบื้องต้น . กรุงเทพฯ ฯ : ทวีการพิมพ์ .คณะกรรมการการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ ฯ : คณะกรรมการการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น .
- จรรยา สุวรรณทัต.(2531) ประมวลบทความวิชาการระหว่างพุทธศักราช 2526 - 2531 ฉบับอภิธานนาการครบรอบ 33 ปี สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์:เยาวชนไทยกับการมุ่งอนาคต. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- จักรวาล ภูพาน์.(2537) ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อลักษณะการมุ่งอนาคตของนักเรียนสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร . ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.
- จันทนา นนทิก . (2533) การทดลองใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการทำงานโดยวางเป้าหมายสำหรับเยาวชน .ปริญญาณิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- ฉลอง ภิรมย์รัตน .(2521) จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ ฯ : ประจักษ์การพิมพ์.
- ดวงเดือน พัทธนาวัน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. (2524) “จริยธรรมของเยาวชนไทย , “รายงานการวิจัยฉบับที่ 21 . กรุงเทพฯ ฯ : กรมศาสนา . 2520 .“ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น , ” รายงานการวิจัยฉบับที่ 26.กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- ดารณี วงษ์อยู่น้อย .(2535) การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม . ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ ฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ทิพวรรณ ลิ้มสุนันนรงค์.(2535) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ ฯ :บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

นนุช โรจน์เลิศ .(2533) การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองของนักเรียนวัยรุ่น.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.

ประสาธ อิศรปริดา . (2522) จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : กราฟิเคอาร์ท.

ปิยาภรณ์ กิจอุดมทรัพย์ . (2540) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตร
วิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร . ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการ
ศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ . (2530) สุขภาพจิตเบื้องต้น . กรุงเทพฯ : บัณฑิตการพิมพ์ .

พนิดา สินสุวรรณ . (2547) การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการสอน
โดยใช้เทคนิค การพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย . วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .

พรพิมล เจียมมาครินทร์ . (2539) พัฒนาการวัยรุ่น . กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน .

เพ็ญแข ประจณปัจจนิก . (2526) “ ลักษณะนิสัยมุ่งอนาคต ,” เอกสารการสอนวิชาพัฒนาการวัยรุ่น
และการอบรมหน่วยที่ 9-15. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
มาลี วิทยารัตน์ . (2540) ผลของการฝึกการมุ่งอนาคตแก่เด็กชายบ้านบางละมุงจังหวัดชลบุรี .
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

รัตนา ประเสริฐสม. (2526) การสร้างจิตลักษณะส่งเสริมอนามัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ด กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.

วิชัย เอียดบัว . (2534) ลักษณะจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการ
ของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร . ปริญญาณิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.

สุรพงษ์ ชูเดช . (2531) ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญ
ของนิสิต . ปริญญาณิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
อัดสำเนา.

อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล . (2533) ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับ
บัณฑิตศึกษา. ปริญญาณิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

Benard , Haroll W . (1970) *Mental Health in the Classroom* . New York : McGraw-Hill.

- Good , Carter . (1995) *Dictionanary of Education* . 3rd ed, New York : McGraw-Hill.
- Kliwer , Wendy and Gerdi . Weidne . (1987) “ Type A Behavivor and Aspirations : A study of Parents ‘ and Children ‘ s Goal Setting , “ *Developmental Psychology* . 23 (2) : 204 - 209.
- Mc Clelland , David C . and others. (1953) *The Achievement Motives* . New York : Applentoncentury Groffs Ing .
- Mead , Robert D. (1971) “ Future Time Perspective of College Students in America and India, “ *Journal of Social Psychology* , 83 : 175-182 .
- Mischel , W (1974) “ *Processes in Delay of Gratification* , “ In L. Berkowitz (ed) *Advances in Experimental Social Psychology* . Vol.7 pp.249-293 . New York : Academic Press.
- Moskowitz , Merie J. *General Psychology*.(1996) Boston : Houghton Mifflin Company.
- Nurmi J.E. (1991) “ How Do Adolescents See Their Future ? A Review of the Development of Future Orientation and Planning , “ *Development Review* . 11 : 1-5.
- Sears , R.R., E.E. Moccoby and H. Lewin . (1957) *Pattern of Child Rearing* . Evanstion , Lllinois : Kon , Peterson Inc..
- Seginer , Rachel and Hoda Halabi . (1991) “ Cross-Cultural Variations of Adolescents' Future Orientation : The Case of Israeli Druze Versus Israeli Arab and Jewish Male,” *Journal of Cross Cultural Psychology* . 22 (2) : 244-257.
- Wechsler , David.(1958) *The Measurement and Approach of Adule Intelligence*. 4th ed. Baltimore : Willinent Willkins.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/๖๑/๐

วันที่ 16 สิงหาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจุฬามาศ ชื่นจิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีขำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจุฬามาศ ชื่นจิตร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสุริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/ 64 30

วันที่ 7 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวจุฑามาศ ชื่นจิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีจำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปกติ สาขาวิชานันทนาการ จำนวน 211 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ ชื่นจิตร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ระดับปริญญาตรี สาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแบ่งเป็น 8 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของนิสิต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพทั่วไป

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนิสิต เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ครบถ้วน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับชั้นปีที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่
 - ☐ ชั้นปีที่ 1
 - ☐ ชั้นปีที่ 2
 - ☐ ชั้นปีที่ 3
 - ☐ ชั้นปีที่ 4
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม นับถึงภาคเรียนปัจจุบัน).....
5. อาชีพของผู้ปกครอง
 - ☐ รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
 - ☐ ค้าขาย / ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - ☐ พนักงานบริษัทเอกชน
 - ☐ รับจ้างทั่วไป
6. รายได้ต่อเดือนของนิสิต.....บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตในเรื่องการเรียนและเรื่องทั่วไป ขอให้นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าวว่าเป็นจริงตรงกับการกระทำของนิสิตเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการกระทำของนิสิตดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนิสิตพอสมควร
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนิสิตน้อย
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนิสิตน้อยมาก
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับการกระทำของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
1	นิสิตตั้งใจทำงานตามแผนการที่วางไว้ทุกครั้ง					
2	แม้ว่างานที่นิสิตทำจะยาก นิสิตก็จะพยายามทำงานนั้นให้เต็มความสามารถ					
3	นิสิตชอบทำงานที่ไม่ยุ่งยาก เพราะจะได้ทำให้เสร็จ ง่าย ๆ ไป					
4	วิชาใดที่ไม่มีภาระบ้าน นิสิตก็จะชอบเรียนวิชานั้น					
5	นิสิตจะส่งงานตามที่อาจารย์กำหนดทุกครั้ง					
6	เพื่อน ๆ ยอมรับว่านิสิตเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ					
7	นิสิตรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถทำงานได้สำเร็จ					
8	นิสิตรู้สึกว่า การเรียนเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ					
9	เมื่อนิสิตเห็นเพื่อนประสบความสำเร็จในเรื่องการเรียน นิสิตก็อยากจะเป็นเช่นนั้นบ้าง					
10	เวลาที่ทำการบ้าน นิสิตจะเลือกทำแต่ข้อที่ง่าย ๆ					
11	นิสิตจะบอกให้ผู้ปกครองทราบ เมื่อประสบความสำเร็จในการเรียน					
12	วันไหนไม่ต้องทำการบ้าน นิสิตรู้สึกสบายใจ					
13	นิสิตรู้สึกเบื่อ แล้วหยุดทำงานบ่อยครั้ง ทั้ง ๆ ที่ทำไปไม่ได้ไม่นาน					
14	นิสิตเรียนหนังสือไปวัน ๆ โดยไม่คาดหวังว่าจะเรียนได้สำเร็จมากน้อยเพียงใด					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
15	เมื่อมีการทำงานกลุ่ม เพื่อนชอบให้นิสิตเป็นหัวหน้ากลุ่ม					
16	ก่อนสอบแต่ละครั้ง นิสิตจะต้องทบทวนบทเรียนก่อนเสมอ					
17	นิสิตจะไม่ลงมือทำงาน ถ้าไม่จนถึงเวลาส่งงาน					
18	นิสิตทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จทุกครั้ง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้ เป็นแบบสำรวจบุคลิกภาพของนิสิต ในเรื่องเกี่ยวกับการทำงาน ความก้าวหน้า ความเพียรพยายามเพื่อความสำเร็จในการทำงานขอให้นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าวเป็นจริงตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบางครั้งบางคราวก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
1	นิสิตคิดว่าตนเองเป็นคนเฉื่อยช้ากับการเรียน					
2	นิสิตสามารถทำงานรับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลาเสมอ					
3	เพื่อนๆส่วนใหญ่เห็นว่านิสิตเป็นคนจริงจังกับการเรียน					
4	เมื่อมีปัญหาในการเรียน นิสิตจะพยายามแก้ปัญหาให้ได้					
5	นิสิตไม่ชอบทำงานที่ต้องมีการแข่งขันกับคนอื่น					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
7	เมื่อต้องฟังเรื่องไร้สาระ นิสิตรู้สึกเบื่อและหาทางเลี้งออกมา					
8	นิสิตไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องกระตือรือร้นในการเรียน					
9	นิสิตรู้สึกเสียเวลามาก เมื่อต้องไปรอซื้อของในร้านที่มีลูกค้าหนาแน่น					
10	นิสิตรู้สึกว่าต้องทำสิ่งต่างๆอย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
11	นิสิตรู้สึกไม่สบายใจหากงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินไปอย่างล่าช้า					
12	เมื่อนิสิตมีนัด นิสิตจะไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
13	นิสิตรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำซาก					
14	นิสิตชอบทำงานไปเรื่อย ๆ โดยไม่ต้องมีเวลาเป็นตัวกำหนด					
15	นิสิตไม่สนใจว่างานที่ทำอยู่จะสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่					
16	นิสิตรู้สึกทนไม่ได้ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ไม่มี ความรับผิดชอบ					
17	นิสิตรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะเวลาที่กำลังทำงาน					
18	เมื่อนิสิตเริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้เสร็จโดยเร็วที่สุด					
19	นิสิตรู้สึกว่าเพื่อน ๆ รอบข้างทำงานไม่ถูกใจ					
20	นิสิตรู้สึกหงุดหงิดถ้าต้องรอคนที่ผิดนัดเป็นเวลานาน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

ก.ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้เป็นแบบสำรวจเจตคติด้านความคิด ต่อการเรียนของนิสิต ขอให้นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าวเป็นจริงตรงกับความคิดของนิสิตเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดของนิสิตดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนิสิตมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนิสิตมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนิสิตบางครั้ง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของนิสิต
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดของนิสิตมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดของนิสิตที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	นิสิตคิดว่าสาขาวิชาที่เรียนนี้มีประโยชน์					
2	ผู้ที่เรียนจบสาขาวิชานี้หางานทำได้ยาก					
3	การเรียนสาขาวิชานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
4	การเรียนสาขาวิชานี้ทำให้นิสิตมีความคิดริเริ่ม					
5	การเรียนสาขาวิชานี้ทำให้นิสิตมีโอกาสประกอบอาชีพที่ดี					
6	การเรียนสาขาวิชานี้ทำให้นิสิตมีความหวังในอนาคต					
7	การเรียนสาขาวิชานี้ทำให้นิสิตมีโอกาสหาประสบการณ์ได้มากขึ้น					

ข.ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้เป็นแบบสำรวจเจตคติด้านความรู้สึก ต่อการเรียนรู้ของนิสิต ขอให้นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าวเป็นจริงตรงกับความรู้สึกของนิสิตเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตบางครั้งและบางครั้งก็ไม่ตรงกับความรู้สึกของนิสิต
น้อย	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมาก
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	นิสิตภูมิใจในการเรียนสาขาวิชานี้					
2	นิสิตกระตือรือร้นในวิชาที่เรียน					
3	ขนิสิตพอใจต่อการเรียนการสอนสาขาวิชานี้					
4	นิสิตสนใจที่จะเรียนรู้ในวิชาที่เรียน					
5	นิสิตไม่ชอบวิชาที่เรียนยากเกินไป					
6	การเรียนสาขาวิชานี้ทำให้นิสิตมีความมั่นใจในตัวเอง					
7	วิชาต่างๆที่เรียนมีเนื้อหาไม่น่าสนใจ น่าเบื่อหน่าย					
8	นิสิตพอใจที่ความรู้ต่างๆที่ได้เรียนสามารถนำมาใช้ได้					
9	นิสิตรู้สึกประทับใจวิชาต่างๆที่ได้เรียน					
10	การเรียนเป็นสิ่งที่ยุ่งยากใจสำหรับนิสิต					
11	นิสิตสนใจความรู้ใหม่ๆที่ได้รับจากการเรียน					
12	การเรียนทำให้นิสิตรู้สึกว่าเป็นผู้ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น					

ค.ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้เป็นแบบสำรวจเจตคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ต่อการเรียนรู้ของนิสิต ขอให้นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าวเป็นจริงตรงกับพฤติกรรมของนิสิตเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความพฤติกรรมของนักศึกษา ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนิสิตเป็นประจำ
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนิสิตบ่อยครั้ง แต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนิสิตและบางครั้งไม่ตรงกับพฤติกรรมของนิสิตบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนิสิตน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนิสิตน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
1	นิสิตสนใจหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียน					
2	นิสิตไม่มีความตั้งใจขณะเรียน					
3	การเรียนสาขาวิชานี้ทำให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้					
4	นิสิตสามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น					
5	เมื่อถึงเวลาเรียนนิสิตมักจะเบื่อหน่ายง่วงนอน ไม่อยากเรียน					
6	นิสิตมักนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
7	นิสิตไม่เคยอ่านหนังสือใช้ประกอบการเรียนเพิ่มเติม					
8	นิสิตไม่เคยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่เรียน					
9	นิสิตชอบค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
10	การทำงานกลุ่มนิสิตมักขอร้องให้ผู้อื่นช่วยทำงานให้					
11	การทำงานกลุ่มนิสิตมักหลีกเลี่ยงการนำเสนองานหน้าห้อง					
12	นิสิตเข้าเรียนสม่ำเสมอ					
13	นิสิตมักขาดเรียนในวิชาที่ไม่สำคัญ					
14	นิสิตทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง					
15	นิสิตส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนดเวลา					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามตามความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิต ขอให้
นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าวเป็นจริงตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตเพียงใด แล้วตอบ
โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิต ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตพอสมควร
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตน้อย
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตน้อยมาก
ไม่จริงเลย	หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
1	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียนทุกวัน					
2	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนหนังสือให้ดีขึ้น					
3	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าทำงานให้เสร็จ ตามกำหนด					
4	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษเพิ่มเติม					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
5	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าแบ่งเวลาเรียนให้ถูกต้อง					
6	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบในการเรียน					
7	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสอบได้เกรดเฉลี่ยสูงๆ					
8	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสอบผ่านทุกวิชา					
9	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าได้ทำงานที่ดี					
10	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนต่อให้สูงที่สุด					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต ขอให้นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าวเป็นจริงตรงกับการกระทำของนิสิตเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบางครั้งบางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
1	การปฏิบัติของอาจารย์ที่มีต่อนิสิต อาจารย์ให้ความรักความเอาใจใส่นิสิตเป็นอย่างดี					
2	อาจารย์มีความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับนิสิต					
3	อาจารย์ตักเตือนและให้อภัยเมื่อนิสิตทำผิด					
4	อาจารย์ดูแลนิสิตอย่างใกล้ชิดเมื่อนิสิตเจ็บป่วย					
5	อาจารย์ให้คำปรึกษากับนิสิตด้วยความเต็มใจ					
6	อาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดีของนิสิต					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
7	อาจารย์ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนิสิต					
8	อาจารย์ไม่สนใจฟังปัญหาของนิสิต					
9	อาจารย์ไม่สนใจปัญหาด้านการเรียนของนิสิต					
10	อาจารย์ไม่ค่อยให้ความเป็นกันเองกับนิสิต					
11	อาจารย์ให้ความช่วยเหลือนิสิตเมื่อมีปัญหาเรื่องเรียน					
12	อาจารย์ให้ความสนใจใส่และห่วงใยนิสิต					
13	อาจารย์เข้าใจนิสิตในปัญหาส่วนตัว					
14	อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำเมื่อนิสิตมีปัญหา					
15	การปฏิบัติของนิสิตที่มีต่ออาจารย์ นิสิตส่งงานตรงตามเวลาที่อาจารย์กำหนดเสมอ					
16	นิสิตสามารถปรึกษาเรื่องการเรียนกับอาจารย์ได้					
17	ในวิชาที่นิสิตไม่ชอบอาจารย์ผู้สอนนิสิตจะไม่ตั้งใจเรียน					
18	นิสิตให้ความเคารพอาจารย์ทั้งต่อหน้าและลับหลัง					
19	นิสิตให้ความไว้วางใจปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับอาจารย์					
20	นิสิตสามารถปรึกษาปัญหาด้านการเงินได้					
21	นิสิตมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นกับอาจารย์					
22	นิสิตนึกถึงอาจารย์เมื่อมีปัญหาการเรียน					
23	นิสิตไม่กล้าบอกอาจารย์เมื่อมีปัญหาด้านครอบครัว					
24	นิสิตไม่กล้าปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับอาจารย์					
25	นิสิตไม่กล้าซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจบทเรียน					
26	นิสิตพยายามปฏิบัติตนให้ถูกระเบียบเพื่อให้อาจารย์สบายใจ					
27	นิสิตให้ความร่วมมือทุกครั้งเมื่ออาจารย์ขอให้ร่วมกิจกรรม					
28	นิสิตเคารพและเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ขอให้นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าวเป็นจริงตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบางครั้งบางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
1	เพื่อนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับนิสิต					
2	นิสิตไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนในห้อง					
3	นิสิตทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนอยู่เสมอ					
4	เพื่อนรับฟังความคิดเห็นของนิสิต					
5	เมื่อทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนิสิตมักมีเรื่องขัดแย้งกับเพื่อน					
6	เมื่อนิสิตทำงานร่วมกับเพื่อนนิสิตจะช่วยทำงานด้วยความตั้งใจ					
7	นิสิตแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในห้องเสมอ					
8	นิสิตชอบอยู่คนเดียวไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับเพื่อนในห้อง					
9	เมื่อนิสิตทำงานผิดพลาดนิสิตพร้อมที่จะยอมรับผิดต่อหน้าเพื่อน					
10	เมื่อใกล้สอบ เพื่อนช่วยทบทวนบทเรียนให้นิสิต					
11	เพื่อนมักเตือนให้นิสิตอ่านหนังสือก่อนสอบเสมอ					
12	นิสิตเข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ดี					
13	นิสิตรู้สึกอับอายที่จะเล่าเรื่องส่วนตัวให้เพื่อนฟัง					
14	นิสิตไม่มีความลับกับเพื่อน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
15	เมื่อนิสิตไม่สบายเพื่อนดูแลเอาใจใส่อย่างดี					
16	นิสิตมักทะเลาะกับเพื่อนในห้องเสมอ					
17	เพื่อนในห้องต่างไม่ชอบพูดกับนิสิต					
18	นิสิตทำงานร่วมกับเพื่อนไม่ได้					
19	นิสิตไม่ชอบช่วยเหลือเพื่อนในห้อง					
20	เพื่อนไม่เข้าใจนิสิต					
21	เพื่อนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสนใจกับนิสิต					
22	นิสิตไม่มีเพื่อนสนิท					
23	เมื่อนิสิตไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนจะคอยช่วยอธิบาย					
24	นิสิตสามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับเพื่อนได้					
25	นิสิตสามารถปรึกษาเรื่องการเรียนกับเพื่อนได้					
26	เพื่อนคอยให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาของนิสิต					
27	เพื่อนคอยช่วยเหลือนิสิตด้านการเรียน					
28	เมื่อเลิกเรียนนิสิตมักมีกิจกรรมร่วมกับเพื่อน					
29	นิสิตสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้					
30	เมื่อเพื่อนเกิดปัญหานิสิตคอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษา					
31	นิสิตมีเพื่อนสนิทหลายคน					
32	นิสิตทำงานและกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนได้ดี					
33	นิสิตปรึกษาปัญหาเรื่องการเงินกับเพื่อนได้					
34	นิสิตไม่พอใจถ้าเพื่อนถามเรื่องส่วนตัวของข้าพเจ้า					
35	นิสิตไม่เคยนำปัญหาในครอบครัวไปปรึกษาเพื่อน					
36	เพื่อนมีความจริงใจกับนิสิต					
37	นิสิตได้รับการยอมรับจากเพื่อน					
38	เมื่อมีกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อนมักจะชวนให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเสมอ					
39	เมื่อมีเวลาว่างนิสิตและเพื่อนจะร่วมกันทำกิจกรรม					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ขอให้นิสิตพิจารณาข้อความดังกล่าวเป็นจริงตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเพียงใดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบางครั้งบางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตเลย

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
1	นิสิตคิดว่าการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสาขาวิชา ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ					
2	นิสิตเรียนอ่อนวิชาใด ข้าพเจ้าจะศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติมในวิชานั้น					
3	นิสิตไม่ทราบว่าจะหาข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ไหน					
4	ถ้านิสิตมีงานทำ นิสิตจะลาออกจากโรงเรียน แม้ว่า จะเรียนไม่จบ					
5	นิสิตพยายามหาความรู้ความชำนาญ เกี่ยวกับ สาขาวิชาที่เรียน					
6	นิสิตสำรวจตนเองก่อนจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ หรือทำงาน					
7	ถ้านิสิตต้องตัดสินใจเลือกอาชีพนิสิตจะให้ ผู้ปกครองเลือกให้					
8	นิสิตคิดไว้แล้วว่านิสิตควรจะประกอบอาชีพอะไรใน อนาคต					
9	นิสิตไม่ต้องการเรียนหนังสือสูงๆ เพราะทำให้ เสียเวลาเสียเงิน โดยเปล่าประโยชน์					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
10	นิสิตปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้					
11	นิสิตไม่ทราบว่าจะทำอะไร จึงจะทำงานในสาขาวิชาที่เรียนได้					
12	นิสิตจะวางแผนการทำงานให้ สามารถส่งตามกำหนดวันเวลาได้ทุกครั้ง					
13	นิสิตพยายามขยันเรียน แม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบัน ยังไม่ดีเท่าที่ควร					
14	นิสิตพยายามหาโอกาสเรียนต่อสูงๆ เพื่อที่จะได้ทำงานมั่นคงในอนาคต					
15	นิสิตเลือกประกอบอาชีพ โดยจะพิจารณาจากรายได้ของอาชีพเท่านั้น					
16	ก่อนที่นิสิตจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ นิสิตจะศึกษารายละเอียดของสาขาวิชานั้นๆ					
17	ถ้านิสิตมีปัญหาในการทำงาน นิสิตจะพยายามแก้ไขปัญหด้วยตนเอง					
18	แม้ว่านิสิตจะไม่ชอบเรียนในบางวิชา นิสิตก็พยายามตั้งใจเรียนเพื่อที่จะสอบได้คะแนนที่ดี ๆ					
19	นิสิตคิดว่า การเรียนหนังสือมีส่วนช่วยให้นิสิตประสบความสำเร็จในอนาคต					
20	พอจวนจะถึงเวลากำหนดส่งงาน นิสิตจะเร่งทำการบ้านหรืองานที่อาจารย์สั่ง					
21	นิสิตคิดว่านิสิตเรียนไม่เก่ง เพราะมีสติปัญญาไม่ดี					
22	นิสิตอ่านหนังสือไม่ทัน จึงทำข้อสอบได้ไม่ดี					

ภาคผนวก ข
คุณภาพของเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	9.961	10	9.981
2	9.957	11	9.972
3	9.982	12	9.974
4	9.960	13	9.966
5	9.957	14	9.971
6	9.989	15	9.980
7	9.981	16	9.983
8	9.967	17	9.973
9	9.954	18	9.966

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8649

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	20.633	11	20.679
2	20.672	12	20.673
3	20.652	13	20.656
4	20.682	14	20.671
5	20.684	15	20.677
6	20.643	16	20.667
7	20.661	17	20.633
8	20.651	19	20.639
9	20.659	19	20.650
10	20.665	20	20.675

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8546

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนด้านความคิด

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	14.451
2	14.475
3	14.775
4	14.452
5	14.475
6	14.493
7	14.465

ด้านความรู้สึก

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	14.459
2	14.465
3	14.671
4	14.442
5	14.432
6	14.476
7	14.481
8	14.472
9	14.490
10	14.466
11	14.477
12	14.471

ด้านพฤติกรรม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	14.450
2	14.478
3	14.657
4	14.450
5	14.465
6	14.463
7	14.491
8	14.477
9	14.497
10	14.466
11	14.469
12	14.477
13	14.486
14	14.463
15	14.487

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8737

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	11.679	6	11.709
2	11.677	7	11.680
3	11.701	8	11.711
4	11.710	9	11.681
5	11.678	10	11.679

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8342

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.331	15	6.344
2	6.365	16	6.323
3	6.329	17	6.337
4	6.381	18	6.332
5	6.372	19	6.381
6	6.380	20	6.365
7	6.353	21	6.355
8	6.372	22	6.379
9	6.354	23	6.319
10	6.372	24	6.371
11	6.360	25	6.388
12	6.373	26	6.382
13	6.362	27	6.361
14	6.388	28	6.377

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8531

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	10.563	21	10.557
2	10.571	22	10.559
3	10.560	23	10.582
4	10.581	24	10.572
5	10.579	25	10.566
6	10.591	26	10.562
7	10.588	27	10.570
8	10.557	28	10.577
9	10.559	29	10.580
10	10.577	30	10.559
11	10.582	31	10.588
12	10.571	32	10.551
13	10.581	33	10.562
14	10.577	34	10.573
15	10.588	35	10.589
16	10.590	36	10.577
17	10.571	37	10.582
18	10.560	38	10.581
19	10.559	39	10.579
20	10.574		

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8349

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	12.541	12	12.536
2	12.618	13	12.449
3	12.581	14	12.582
4	12.480	15	12.534
5	12.565	16	12.587
6	12.467	17	12.464
7	12.581	18	12.598
8	12.601	19	12.448
9	12.500	20	12.463
10	12.652	21	12.509
11	12.476	22	12.593

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8421

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจุฑามาศ ชื่นจิตร
วันเดือนปีเกิด	10 เมษายน พ.ศ. 2424
สถานที่เกิด	อำเภอ เมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	39/1 ม.1 ต. ท่าหาด อ.เมืองฯ จ.สมุทรสงคราม 75000 โทร. 0-3473-6140
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ กลุ่มนิติการ กองกลาง สำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบธุรกิจส่วนตัวด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการ คณะบุคคลจีแน็ค ลีตเตอร์ชิฟ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ถนนพระราม 1 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
ประวัติการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 6 พ.ศ.2542 วิทยาศาสตรบัณฑิต(วท.บ) ภาควิชาสัตนนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2546 การศึกษามหาบัณฑิต(กศ.ม) สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2550